

گهشتی ژیانم

(مسعود محمد)

تالقی چوارم

هه بووی دهن پشت بهو که سه نابه ستری له دوروهوی پروداوه که ژیاپی. به نمونه‌ی پروون کردنه‌وی مبه‌ست ده‌لیم که له به‌شی سینه‌می تم گه‌شته‌دا باسی سه‌فهری باوکم بو جه‌لی نویسی دواتر له‌گه‌ل خزمانم که‌ت‌مه‌وه سه‌ر باس کردنی، نه کاک مه‌جیدی تاموزام که به 7 سال له من گه‌وره‌تره و نه نه‌جیهی خوشکم که به دوو سال گه‌وره‌تره هیچ کامیکیان نه‌وه سه‌فهره‌بان به‌بیردا نه‌هاته‌وه تا نه‌وه‌ی خهریک بووم له خوم بکه‌ومه گومانه‌وه. باش بو وهک بلاجه‌ی نه‌ستی و به‌رد که له شه‌ودا چه‌حماخه‌ی بگه‌شینه‌وه، نه‌جیهی خوشکم به‌بیری هاته‌وه که چون له گه‌رانه‌وی باوکمدا بو چناروک یه‌کیک له ریزی نه‌وه سوارانه‌ی به‌دوایه‌وه بوون، مه‌لا عیززه‌تی مامه مه‌لا حه‌بیب، که نریک مالان بوونه‌ته‌وه هه‌ر له‌سه‌ر پشته‌ی ولاغه‌وه مندالیکه‌ی خوی به‌رز کردوته‌وه بو کوشی خوی و هه‌تا ماله‌وه که مه‌وداکه‌ی له 100

قوناغی نیوان ساواییم و سه‌ره‌تای چوونه مه‌که‌بم که‌وا سی سالیکی خایاندوه له هه‌ر دوو سه‌ریشه‌وه په‌راویزی هاویه‌شی له‌گه‌ل قوناغی پیشتر و دواتریه‌وه هه‌یه زره په‌نگیکه‌ی پیویه وه‌کوو تاریک ولیلی دوی به‌یانی که‌وا نه‌شه‌وی ته‌واوه و نه‌رؤزی ته‌واو. هه‌ندی پارچه له‌روویسوی نه‌وه ماویه‌ی ته‌مه‌نم له‌به‌ر هه‌ستم ده‌خزی و ده‌یه‌وی خشکه بکات بو ته‌مه‌نیکه‌ی دیکه‌م، به‌تایه‌تی ته‌مه‌نی خویندم چونکه‌ بیره‌وه‌ری نه‌وه ده‌مانه‌م وه‌ها پروون و ریک نیسه‌ پروداوه‌کاسی جوش خواردوو بکات و به‌یه‌که‌وه‌بان به‌هونته‌وه، هه‌موو جارایش شایه‌دم بو په‌یدا نابی له‌خوم باشتر نه‌وه سه‌رده‌مانه‌ی به‌بیرینه‌وه چونکه‌ زوربه‌ی هه‌ره زوریان، نه‌گه‌ر نه‌لیم سه‌رله‌به‌ریان، ئیستا که له‌گه‌ل فرشته‌ی دوی به‌سه‌رچوونی ژبانیان خهریکی وتووژن، مه‌به‌سیشم له‌و شایه‌دانه نه‌وه که‌سانه‌ن که وه‌ک خوم له‌روداوه‌که‌دا پشکیکه‌ی

مەتر تېپەر ناكات بەيەكەو سەرەژوور ھەلكشاون . تومەز كاك مەجید و نەجیبەى خوشكەم لەو سەفەرە بەشدار نەبوون لەگەڵ ئەم تەگەرە بەشدا دەبێ بۆلیم رووداوى ژيانى مندائىكى 4 - 5 سالى ئەگەر لەبەر كردنەو دا نەختىك پىش و پاشىش بگەوى زەرەر بە هیچ كىشانه و پىوانەو مێزووى كۆمەلایە تىمان ناگەبەنى : تەنها زەرەرىك ھەبێ لەو ھەدايە كە خووم لە وردە حىسابى ھەلسەنگاندنى تىن و تاوى رووداوى قوناغە سەرەتايەكانى ژيانم نەختىك دلشكستە دەبم چونكە دلەم ئارامتر دەبێ ئەگەر رىچكەيان بەرىكى بىتە ناو نووسىنەو . بە خىر ئەگەر توش ، ئەى خوینەرى نووسەر ، كەوتىتە سەر بارى يادنوووسى وەكوو من ئەم د . لشكاو بەت دىتە بەر .

لە سالى 1924 باوكم ناچار بوو لە رووى تەكلینفەو ھەندامەتى (مەجلىسى تەئسىسى) قىبول بكات . ھەرچى خواون رەئى و قسە رویشتوو ھەبوو لە براگەورە و پىاوماقوول و پىش سەى شار و ھەيان پەسەند كرد باوكم نوینەرى شار و ولانى كووبى بى . من لەو دەمدا مندائىكى پىنج سالى بووم ، ھوشم بەو جۆرە كىشانه و پىوانە بە نەدەشكاو ھىچىش لى بەبەر نایەتەو ئەو ھەندە نەبى كە دەمزانى ، بە ھەستى ساوایم ، ھاتوبائىك لە بەیندا ھەبە و قەلەبالی لە مالماندا پترە لە عادەتى ، تەنانەت ئەگەر بەكىكى قسەزان بەبىرم بەھىتەو ناتوانم بۆلیم رۆزى بەرى كردنى باوكم بەرەو ھەولیر و لەو پۆش بۆ بەغدا چۆن بوو .

دواى بەسەرچوونى ئەو كۆزەى كۆبوونەو ھەكەنى مەجلىس ھاتو باتى گەرانەو ھى باوكم بۆ كووبى جموجوولى پوورە ھەنگانەى خستە ناو شارەو ، بە تايەتى مالى خوومان .

خەبەرىك بلاقراپەو ، گۆيا باوكىش لە ھەراى بەغدا دۆزى پەيمانى نىوان عىراق و ئىنگلىز كوژراو . ديارە خەبەرى ئەوتوى لە دوو روو ھە پەرە دەستىنى : رووى پەكەم ئەو بە بە عادەت ھەموو خەبەرىكى گزنگ خوش بى يا ناخوش بى بە سەر زارانەو خول دەخوات و دەئامسى ، ھەتا خەبەرىش روو لە ناخوشى بى پترى بەسەرەو دەندەرى چونكە كۆمەلى زولم لى كراو و كەنەفتى وەكوو ھى خوومان تەجەربەى لەگەڵ

ناخوشى دا پتر بوو بۆيەكە پتر بەتەماى ناخوشى تا خوشى رووى دووم ئەو ھەبە ، ھەموو ئەو كەسانەى لە ناحەزى و ھەسادەتدا ناراحت دەبن بە خوشى و شورەتى شەخسى ھەسوودى بى براو ، جۆرە تەسكىنيەك لەو دا شك دەبن كە باسى ناخوش و ھەپال شەخسەكە بەدەن . بەلام ئىمە (مەبەستم ئەوانەن كە بەرپرس و ئاگادارى كاروبارى مالمەو بوون) دەمانزانى باوكم سەلامەتە و چ رۆزىكىش بەرەو ولات دەبىتەو . چ لە رىى حكومەتەو بىت و چ لە رىى مەلائەفەندى ھەولیرەو بى رۆزانە ئەحوالى باوكم بەو خەلقە دەگەيشت ، چ جايى ئەو ھى ناوانا و پاسپارە و دىبارى و كاغەزى دەگەيشت . بە ھەمە حال گەرانەو ھى باوكم لەو سەردەمدا رووداوىكى زىدە بەرچاوبوو : ھەركە زاندرە گەيشتە لای مەلا ئەفەندى لە ھەولیر ، كەسانى نزىكى وەكوو مام و ھەندىك لە خزم و دوستى خومائى بەرەو پىرەو چوون دواى ئەوانىش كە زاندرە ھاتوتە ھەلەجە لای شىخ مافى شىخ كەرىمى بەرزنجى كە خالە گەورەى مام بوو ، ئەھلى شار و بەشىكى ئەھلى دەشت لەوانەى حال و بارىكيان ھەبوو بەرەو ھەلەجە جىمىن . لە ئىشراف و توجار و گەورە پىاوى شار كەس نەما روو ھەلەجە مل نەنى ، تەنها جەمىل ئاغا نەبى كە قايمقام بوو رىى نەبوو [گەلەيشى لى نەدەكرا] شار بەجى بەئىلى . ئەویش لە رۆزى گەرانەو ھى بە خووى و دەستەى داپەرەى حكومەتەو چەند سەعاتىك بەسواری بەرەو پىرەو رۆى ، كە گەيشتە شارىش تەرتىبات و ھەا كرابوو كە پەكەم دا بەزىنى لە دىو ھەنەى جەمىل ئاغا بى .

من لەو تەمەنەدا ھەستى ھاتوبات و تىك ھاویشتى خەلق و قەلەبالی لە رادە بەدەر و ئەو جۆرە شتە بەرچاوانەم دەكرد . بەر لە گەيشتى باوكم و ئەو قەلەبالی نەبىستراو و نەدبىتراو خەلقى شار بە گەورە و گچكە و ژن و پىاوەو تىكرایان لە چاوەنۆزى ھاتنەو ھى باوكم رۆانە مەزراى لای گردى مام جەردىس و باسكى عارەبىيان كە دەكەوتە سەر ئەو رىگایەى لە جنوبى شارەو بە دەركى گەروو سۆركدا دىتە ناو شار . ئەو رىگایە بۆ مالى جەمىل ئاغا گەركى ئىمەش نزىكتەرە تا رىگایەكى دىكە . من لەگەڵ كافىەى مەلابان و چەند كەسىكى دىكە لە ژن و

پیاوی مالی خویمان وه کو خه لقی دیکه هاتینه سهیری ئه وهه رایه و پتر له وان بی ئوقره بووین بو دهمی ده رکه وتنی باوکم له دواي سه فهرینکی شمش مانگی. له گه ره گی خویمان شایی و زه ماند ده گه را و نه هلی ماله وه خهریکی کار دروستایی میوان و پینداوستی رژیکی وه ها ده گمن بوون. ته مه نم ئه وسا 5 - 6 سالی بوو، به بهر هوش و گوشي ئه وه ده مه وه م نه بوو له هه موو سه رو به رینکی هه رای وه ها گه وره بگم ره نگه له هه یج رینکه وتینکدا وه ها نه لوابی که ئه وه عالمه ی شار به شداری هاتوباتی رووداوتیک بین - که سه ره تای سواران له کلکهی گردی که کوزن ده رکه وتن جموجولینکی تازه که وته ناو خه لقه که وه. بایی له شکرینکی مام ناوهنجی سوار به پیر باوکمه وه چوو بوون. من چاوم بری بووه دهمی ده رکه وتنی (ئه سه په شی) که پیشتر گوئیوم به دیاری له خالوانمه وه بزم هاتبوو، چونکه ئه وه ئه سه په بو سواری باوکم سازدرا بوو. که نزیک بوونه وه لیمان من به رده وام ته ماشای باوکم ده کرد، ئه وه هه موو عالمه ی که له دواوه ی و له ده ورپشتیه وه و له پیشیه وه به ره و ناو شار ده جمین، له وه ده مه دا، سه رنجی رانه ده کیشام، کافیه ی مه لایان و نه وانیه ی له گه لی بوون ده شگریان و شادیشیان ده کرد. له نزیکمانه وه و له پشتمانه وه ئافره تینکی بی ئه ژمار به راوه ستاری و به دانیشته وه سه رگرمی ته ماشاکردن و بزرکاندن و پیکه نین و هه له هه لو ئه وه تهرزه شتانه بوون. به لام زور به سهیری چه ند ئافره تینکی که لیمانه وه نزیک راوه ستابوون و ئیمه شیان نه ده ناسنی که دیتیان به سه ر پشتی ئه وه ئه سه په و پیاونیک له هه یته تی (مه لای گه وره) و ا دیت و پیشیه وه دیاره که ئه وه هه رایه بو گه رانه وه ی ئه وه له کاردایه گوئیان: توخوا ته ماشای، ئه وه قه پیلکه یان هینایه به شکلی مه لای گه وره هه تا واتنی بگه ی نه کوژ رایه. تومه ز خه به ری نه مانی باوکم چوو بووه دلنی گه لیک که سه وه بایی ئه وه ی ئه وه هه موو خه شاماته ی به پیریه وه چونه هه ولیر و بو گه رانه وه ی چه ندین سه عاته به ئیتیزاره وه ن نه توانی به دروی بخاته وه. له وه ده مه دا من ناگام له وه تهرزه قسانه نه بوو، نه وانیه ی له گه لمدا بوون بو ئه هلی ماله وه یان ده گه راپیه وه.

له چه ندوچونی ژبان و به سه ربردنی ئه ورژانه م تنها

هاتنه وه که ی باوکم له بیهر ماوه: له خو مه وه ناتوانم بلیم فلانه رووداو یاخود فلانه باری ره فترام هی ئه ورژو گه راپیه. دوور نییه رووداوی شاردنه وه ی حه فت روپیه ی جه ژنانه م له مه خزه نی کیلونی ژوورینکی ماله وه مان، که له ئالفه ی سییه می ئه م گه شته باس کراوه هی، ئه وه سه رده مه بیت. به لام هاتوباتی دروست کردنی ئه وه به شه ی مزگه وتی حاجی مه لا ئه سه عد که ناوی نرا (مدرسه) هی له بیرکردن نییه، مه سه له که ش حیکایه توکینکی به دواوه یه:

جاریک له و جارانه ی که باوکم له دهمی نیابه تیدا دیده نی مه لیک فه یسه لی یه که م ده کات و تووژیان ده کیشیه وه بو باسی نایین و زانسته کانی ئیسلامی و زمانی عه ره بی و ئه و جو ره بابه تانه. مه لیک فه یسه ل له قسه کانیدا ده رده برتی که حه ز ده کا له نایین و له زماندا پتر قوول بیته وه تا ئه وه ی به م رسته یه ی عه ره بی مه به سته ی خوئی ده رده برتی: ارید ان استکمل معلوماتی فی الدین وفي العربیه عند سماحتک. ئیتر هه ره له و دیتنه دا بریار ده درتی که له هاوینی داهاتوودا سی مانگه بیته کوئی بو ئه م مه به سته. دیاره ده بی جینگه و رینگه به ک ریک بخرنی له درس و ته حسیلی مه لیک بوه شیه وه. مه لیک فه یسه ل چه ند هه زار روپیه به کی نارد (دوو روپیه ده کاته 150 فلس) ئه و شوینه ی بی دروست بکرنی. هاتوباتی دروست کردنی مه درسه له مزگه وتی حاجی مه لا ئه سه عد چونکه بو مونسه به یه کی وه ها گرنگه بوو گه لیک له بارستی خوئی پتر ده نگی ده دایه وه و خه لقی تی ده ورروکان. خو شبه ختانه سه رچاوه یه کی نووسراوی گومان لی نه کراو هه یه یاریده ی روون کردنه وه ی ئه م لاینه ده دات:

سالی 1953 که نایب بووم، نامه یه کم وه رگرت له مه لا ئه حمه دی ئیمامی مزگه وتی (زیوه و مزورکا) له ئامیدی گه لیک بیه ره ری ئه ورژو گه رانه ی تیدا بوو که لای باوکمی خویندوه و ئیجازه ی لی وه رگرتووه. لیره دا چه ند دیرینکی ئه و نامه یه ده خوازمه وه که پنه وندیان به دروست کردنی ئه و مه درسه یه و هیندی سه رو به ری ناواخنی نووسینه که مه وه هه یه.

له به ره و کوتایی روپیه ری دوومه ی کاغه زه که ی ئه مانه

ده نووسی، به عهه بی نهك كوردی كه دواتر عوزر ده هیئتیه وه بو لیسرکردنی نووسینی كوردی به لههجهی سورانی و گۆرانی ری نووسی تازهی كوردی كه نه وه فه ری پی نابات. ماموستا ده فه رموی: ایها الاستاذ السید كاكه مسعود انا سكنت في حجرة مسجد جدكم الحاج محمد أسعد أفندي لمدة أربع سنين تقريباً وفيها أخذت العلم من العالم الكبير والعلامة التحرير والدكم المرحوم طيب الله ثراه وجعل الجنة مثواه ومأواه وحين الختام أخذت منه الاجازة العلمية وذلك بتاريخ 1346هـ [1927م] حينما كان المرحوم قاضياً وجميلاً آخاً قائماً وقد أخذت الاجازة في المدرسة الجديدة التي شيدها له الملك فيصل الأول بحفلة عديمة النظير دامت ثلاثة أيام بليلاتها حضرها رؤساء الدوائر وحضرها جميع صفوف المدرسة الرسمية بزيهم الرسمي وبأناشيدهم وكننت انت ايها الاستاذ السيد في دور الطفولية ولا ادري هل كنت في الصف الأول أو الثاني والشقيقة السيدة نجية خاتون متقدمة عليك ومن العجب أن عبدالمقتدر كان يحبني حباً جماً وماسبني قط خلال تلك المدة الطويلة وكان يسب كل من شاء حقيراً أو عظيماً وفي تلك المدة تصادف انه جاء عندي وخدمني الشخص الذي سؤد الله وجهه وجعل جسمه مطابقاً لاسمه المدعو حمة رش فاراد ان يسرق من بيتكم شيئاً مكافأة لكم على احسانكم ففضحه الله على رؤوس الاشهاد فالقى القبض عليه الاستاذ الوالد في نصف الليل تقريباً...

ليره دا ماموستا يادی عبدالمقتدر و به دوا نهودا حمه دی رهش ده کاته وه که له ئالفه ی پیشووتر ناوی خوئی و باسی دزینه کانی هاتنه ناو ئه م نووسینه وه، نهختیکیش ئاههنگی دروست کردنی نه وه مه دره سه به روون ده کاته وه که نه گهر و بستای ده توانی پتری له سه بروات چونکه نه نه ئاههنگی ده ست به دروست کردنی سهی رۆزی خاباندوه، پیشتریش هه رگیز رووی نه داوه له کوئی خانوونیک به ناوی سه روکی ده وه له ته وه بو تاکیکی نه وه شاره به ئاههنگی ره سه مه وه بنیات بنری. من له بهر ساوايم که جارنی نه چوو بوومه مه کته ب، هینه ده ماموستای نامه نووس ووردیاتی نه وه هاتو باته م به بیردا نایه ت به لام له ئیکرای قه له بالفی و ئیک

هاوشتنی خه لقی و سه ره تانکه کردیان له عه مه له وه ستای به ننا و نه وه جوژه دیمه نانه وه دیمه نیکی گشتی ده وامه داری بیندرنیژی پرجمو جوول و چالاکی یاد ده که منه وه که له کوئی دا سه ری که یانده به راپه ل کردنی رسته یه کی دریزی جل له سه ره له خستن له لایه ن وه ستای به ننا وه که خوالی خو شبووی وه ستا شاکر بوو، ئیتر هه رچی خاوه ن ناو و جینگه و پینگه و هیز و پینزیکی شار هه بوو تو به قوماشی ده هینا وه کوو جلکی شووراو به وه رسته ی دا ده کرد و ده بوو به خه لاتسی وه ستا. بریق و باقی نه وه تو به قوماشانه ی هه مه جو ری هه مه ره نگه تا ئیستا که ش له می شکمدا ده تر یسکینه وه و ابزانم به ناوی منیشه وه تو به قوماشیکیان کرد به شاباشی وه ستا.

ماموستا له نامه که ی دا ده لی له 1927 اجازهی وه رگرت و ئاههنگه که شی له وه مه دره سه به بووه. نه وسا من له پۆلی یه که می سه ره تایی ده رچوو بووم بو پۆلی دوهم. هه رچی دروست کردنی مه دره سه که بوو له 1925 ده ستی پی کرد و ته واویش بوو که جارنی من نه چوو بوومه مه کته ب. به هه مه حال مه لیک فه یسه ل نه یه توانی بیت بو کوئی. و ابزانم گیر و گرتی (استفتای ولایه تی موصل) ده رفه تی نه دا: نامه نیکی عوزر خوازی و کو مه لیک کتیی به دیاری هه نارد بو باو کم به لام نه وه نندی من هه ستم به شتان کردی بۆم روون ده کاته وه که باو کم نه وه وه عده به خیلافه ی مه لیک له بیر نه کرد، دواتریش که له که کردنی ته جره به ی تال له ده می مه لیکایه تی نهودا وه عده به خیلافه که ی زیندووتر ده کرده وه تاکوو له ده رفه تی کدا باسی نه وه ی مومکین پی مرو ئیکی ریز له خو ناو تو له له مه لیک بستینه وه باو کم، به زیاده وه، تو له ی له مه لیک فه یسه ل ستانده وه. به خیر له شوینی خو ی دا نه م لایه نه روون ده کرینه وه وه لو ئستیکی پر جو ره ته تی باو کمی تیدا مه فهووم ده پی.

له نامه ی ماموستا دا باسی جینودانی عبدالمقتدری تیدا به: قسه ی ماموستا راسته به لام ده پی راستیه کی دیکه ی وه پال بدری تاکوو نه وه (جینو فرۆشی) به جینگه ی ره وای خو ی پی بدری: عبدالمقتدر به ده ردی شه پره ی ساوا یان نه وه هوشه ی نه ما بوو به نیازی سووک کردن جینودات. بو بی تالعی خو ی وه وه که سه ی

رېښهوت دهی کرد به نیشانهی تیری قسه کانی، هندی شونیه واری کونه زه کاوه تی بهر له درده که ی پیوه مابوو: تا بلئی رقی له درو بوو، تا بلئی کاری بی جی به لاره ناشیرن بوو. دروی له هر که سیك بدتایه په کهنده ردوو بهو زمانه شکستهی شه پرهلنی دراوی خو په وه له دهستی دنا، ده یگوت (به سهری جه نابی بام واده که ی له بهر درو په کی) واته (به سهری جه نابی بام درو ده که ی تیر کابرای وها سه رشکین ده کرد نه گهر شهرمی به خوئی بویه جاریکی دیکه لای نهو دروی نه ده کرده وه.

زور که سی حهز له گپ کردوو به ثانقه ست زره دروی ناقولایان له لا ده کرد هه ربو نه وهی جنیوی شوق وپه قی حالتهی رق هه لستانی لی بییه ن، مالم هه قه نه ویش دریغی لی نه ده کردن تیر بهو زمانه شیواوهی شه پرده داریه وه تعبیری وها سهیری درده په پانده که لایه نی جنیوه که ی له بیران درده وه و کابرای جنیوی دراو له هه موو که س پتر به خوئی و قسه کان پی ده که نی. راستیه که ی گه لیک جاران لایه نی غدر لی کراو له و ترزه وه زعه دا عبدالمقندر خوئی ده بوو چونکه وها سه غله ت ده بوو به کاری ناله بار و به درو و فی شال ده هاته فی گرتن. گونی لی بایه په کیک به زار جرت ده کی شی هه به جاری شیت ده بوو.

په کیک له و تله نه ی که هه موو جاری پیوهی ده بوو نه وه بوو که وا به عاده تی خوئی نه گهر وشه په کی تاکت بو درکاند بایه دهات له نه لفه وه هه تا بی هاو کی شی نه و وشه په یی ده گوتوه، به نمونه: نه گهر بتگوتیایه: هو کاک مقندر نهرم. تیر وشه ی ده ژماردن، نهرم، بهرم نهرم... تاده گه بیشته دهنگی (ک) وشه که ده بووه (که رم) نجا ده یزانی ته په کی بو نراوه ته وهو شریته ی وشه کانی ده پرپه وه ورووی له کابرا ده کرد: هه ی صه گی منافق... به لام به خوئی پی ده که نی. به دوا نه وه دا نه گهر په کیکی دیکه گوتیای (نه گم) کاکه مقندر پیندا ده چوو تا (صه گم)... خولاسه هه رگیز تنبی خواردوو نه ده بوو چونکه هه م هو شکول بوو هه م نه سیری عاده تی خوئی بوو.

عاده تیکی هه بسوو هه رگیز ته رکی نه ده کرد: نه گهر ناوی په کیکیان برد بایه له بیت و مه تل و به ستدا هه بویه ده بوو نهو

شته فولکلوریه بخوئینه وه و ناوه که ی تیدا دوپات بکاته وه. له (پی بازو ک) فله لایکی بهر چار که برای مام فه تاحی وه کیلی باو کم بوو ناوی (سلیمان) بوو. چند جاری هات بایه لمان له کویه و کاک مقندر بی دتایه بهر له وهی ماندوونه بوونی لی بکا گوتیه په کی فولکلوریی ده خوئنده وه که ده لی: نه لوور بلوور ته کامی، زه رتک شوررتک شه مامی، نالنجی بالنجی سلیمان فنجی... په نجه ی بو مام سلیمان راده کی شاو له تریقه ی پیکه نیی ده دا نجا ماندوو نه بوونی لی ده کرد یان له بیبری ده چوو. جاریکیان چوو له ای موسته عیده کانی باو کم له مزگه وتی گوره. میوانیکیان هه بوو مه لا خدر ناویکی زور موخته رم و نیجازه ویر گرتیوو.

به عاده تی هه می شه یی به خیره اتنیکی گهرم و گورو به سه رسه دایان له کاک مقندر کرد و مه لاخلریان پی ناساند که مه لایه کی وها و هه هایه. نه ویش هه رکه ناوی (خدری بیست ده ماری فولکلور دوستیه که ی به خه بهر هات و ده سته ساغه که ی چه په ی بلند کرد بهرو مه لاخلدر و گوتی: چندم گوت خدری به سی، به شش خانان دامه رسی، ئی که ریت به پی...!! وها ده بوو له خووه قسه په کی ریکی پیکه وه دنا و ده یکرد به بابه تیکی فولکلوری وه که نه وهی که جاریکیان ثافره تیکی دیت و بیستی ناوی (ساری) په، تیر ده ست به جی و بی ووه ستان، به له هجه ی ناخاوتنی کوی گوتی: ساری، وره ماری، پیکه وه بنوین هه تا به هاری...

کاک مقندر له دوو جوړه گره و هه رگیز نه یده دوپانده: په کیکیان چه لمه شکینه نه وی دیکه شیان شه ره شیعی: له بابه تی چه لمه شکینه بو خوم دیتم جاریکیان دوا ی نانی نیوه پرو کاکه مقندر به سه ر ده ستشوره وه ده سته ده شوشت ناوی له ده ما بوو، کابرای مه سینه به ده ست که چه لمه ی له گه ل کاک مقندر شکاند بوو، ده رفه تی دیت و صابوونی خسته ده ست ساغه که ی کاک مقندر وه، به لام بهر له وهی بتوانی بلئی: بردمانه وه، یان دوپانده کاک مقندر به زاری پر شاه وه گوتی له بیبرمه هه رچند قسه که شی له گه ل ناوه که به بلمه بلم له زاره وه ده رها ت. بو شه ره شیعی چه ند قصیده ی له به ربوون به پیتی

نزیکی خوی بو. له گهل
خزمانیش تاغلب هر به پیکه نین و گهپ و گه شایی
دهی برده سر.

دوو سالی کوتایی عومری حزی ده کرد زنی بو بهین و
به هوشه کوله کهای خوی پشتگیری له و حزی ده کرد. به
نمونه: ده یگوت، به سهری جه نایی بابم فلانه کس وا ده کا
له بهر دوو زنان ثمن سمیلشم گوره تره له سمیلی شو وا ناکم
له بهر زنه کی.

گه لیک جار خه لقه که ثم لایه نیان ده کرده هوی تهرده ماغی و
قوشمه یی و نوکته ی جورا جوریان لی پیدا ده کرد: یه کیک له
خه لقی گه ره ک زنیکی پیرو یه کیکی جحیلی هه بوو، خویشی
حزی له نوکته بوو، ده یگوت کاک مقتدر ته گه ره عزت له زنه
(دایکی گوره ت - مه بهستی زنه پیره کهای بوو) لی پیرو زبی،
هویش به دل سافیه وه ده یگوت: ناپیاو، توه سهری جه نایی بابم
وه ها بکه له بهر زنه جوانه که ت لو خاتری من.

کاک مقتدر هر له نیازی ژن هینانه وه ده یگوت: له سهربانان
قیره قیبر شایی کاکه مقتدر. گورج خالی، مه لا عزیزه ت لئی
ده قوسته وه: له کولانان ته پوتوز شایی خالی ردین بوز.

رؤز یکیان به هله داوان هات بولای باوکم و به گهرمی داوای
لی کرد زنیکی بو بهینی. باوکم پی گوت: روله من ژنم هینا
توی لی بوویت، تو ژن بهینیت ده بی چی لی پیدا بی.

له چاره سه رکردنی درده کهای توه ی مومکین بوو هه ولی بو
درا. جار یکیان هه ناردارا بو خه سه خانه ی که رکوک که توه سا
جاری نوتوموییل په یدانه بوو بوو، دکتوری ئینگلیز له و
خه سه خانه یه سه ره رشتییان ده کرد. جار یکی دواتر هه ناردارا
به غدا، خالی مه لا عزیزه ت و چهند که سیکی دیکه ی له گه لدا
بوون. له فحصى رونتکین ده رکوت ئیسکیکی جامی سهری
سه ره ژیر رو چوو بوو ناو میشکی. دکتوره کان به مه لا عزیزه تیان
گوتیو ده توانین عه مه لیه تی بو بکه یین به لام لایه نی تیدا چوونی
یه کجار به هیز تره له رزگار بوونی مه لا عزیزه تیش دلئی نه هاتبوو
بیدانه دم چه فرو کاریه کی که سدی نه وه دی بکیشته وه بو
مردن. دواتر که هاتنه وه بو کویی، باوکم به مه لا عزیزه تی گوت

(ث، ض، ظ. .) کوتایی یان ده هات یان ده ستیان پی ده کرد.
ده ردی شه پره دوو چاری مرویه کی زیره کی هه ستیار بوو بوو.
له وه وه ناکامیکی له نگه ره نه به ستوو پیدا بوو بوو، به شیککی شه پره و
به شیککی لی هاتویی بهر له شه پره بوو.

جار یکیان چوو بولای فه قیکانی مزگه وتی حاجی مه لا
ئه سعه د، دیتی پیرو یکی مام حاجی له ته هلی گه ره ک که وا
شه وانسه له مه جلیسی باوکم په یدابوو خه ریکه له و حزوه ی
ده زنیوژی لی ده شوروی تاره ت ده کات: یه کسه ره چوو له لای
قایمقام، جه میل تاغ، و ناچاری کرد ته و روزه تا ئیواری مام
حاجییان خسته به نیدیخانه وه، دواتریش به خاتر خوی لی
خوش بوو.

کاک مقتدر له گه ل ته و درده کوشنده به وه چه ره یه کی به زچاوی
کویه بوو: تیکرا، لایه نی چاک و خرابی بخرابایه وه سه ره کدی،
شه پره دار یکی ئیسک سووکی قسه خویشی خوشه ویست بوو.

له گه ل ده ستوه دایه ره ی مه کتبه ی پیوه ندییه کی به تین و
به رده وامی هه بوو، خویشی بهر له وه ی درده کهای دوو چار بی
قوتایی و هاوریی دهرس و ده وری مه لا فه تاحی مه لا عزیزه ت و
مه لا نافیعی مه لا سبووح و کاک مجیدی ناموزام بوو ناویشی به
زیره کی ده رکرد بوو. له بیرمه که قوتایی بووم، ته و روزه ی کاک
مقتدر هاتبایه مه کتبه ی مدیر و ماموستاکان و قوتابیه کانی پولی
پینج و شش له گه لی دا خه ریک ده بوون و دلیمان راده گرت و
ته نوعی گه پ و سوجه تی خوشکه له یان بو ده هینایه کایه وه.

به هاران قوتابیه کان که حزیان له سه یران ده بوو مدیریشیان
پی ئیقناع نه ده کرا خیرا هانایان بو کاک مقتدر ده برد و لای باوکم
تکای بو ده کردن هویش په سوله ی بو مدیر ده نووسی، مدیریش،
خوالی خوش بووی مه لا عه بدور ره حمان شه رف، قسه ی
باوکمی نه ده شکاند و ده ی کرده سه یران. ئیتر هوتافی (بزی
کاکه مقتدر) له قوتابیان وه بهرز ده بووه.

کاک مقتدر به گه لیک باردا بو که سانی ده ورو به ری خوی
مایه ی خوش وه ختی و نوکته بازی و فه راموشی بوو: له هر
جیگایه ک دیار که وتبایه به کم ناکامی ده رکه وتنی لای خه لقه که
پیوه گه شه ناوه ده بوو، تالایی ده رده کهای، به زوری، بو خزمی

خۆزی عهه‌لیه‌ته‌که‌ت بۆده‌کرد. گوتی قوربان وه‌للاهی وه‌ك
ئه‌وم ده‌هاته‌ پێش چاو که به‌رخ ته‌سلیمی قه‌ساب بکه‌م، دلم
به‌روایی نه‌دا.

به‌روادوینک له‌ کاک موقته‌دیر ده‌گیرمه‌وه، به‌ر له‌ مردنی به‌ چه‌ند
به‌رۆژیک خۆم چاوم لێی بوو که به‌رووی ده‌دا مه‌به‌سیشم نییه
خۆنه‌ر به‌ینه‌ سه‌ر باوه‌په‌کردن به‌ ته‌علیلی غه‌یبی، چه‌زه‌کا
دیاره‌که‌ بداته‌وه‌ به‌ (نفس، عقلی باطن... هتد) یا هه‌ر شتیکی
به‌ باوه‌ری خۆی جی متمانه‌ بی به‌لام لیم به‌لمینی که چی
ده‌یگیرمه‌وه‌ یه‌ك زه‌په‌ر گومان له‌ راست بوونی ناگری:

چه‌ند به‌رۆژیک بوو کاک موقته‌دیر هه‌ر باسی به‌هه‌شت و مردنی
ده‌کرد. هه‌تا‌کوو جارێکیان به‌رووی له‌ باوکم ناو گوتی بابه
به‌سه‌ری جه‌نابی بابم به‌هه‌شت زۆر خۆشه‌ هه‌ر ده‌بی وابکه‌ین
له‌به‌ر به‌هه‌شته‌کی [واته: ده‌بی به‌چینه‌ به‌هه‌شت] باوکیشم مه‌یله‌و
به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌وه‌ پێی گوته‌وه‌ رۆله‌که‌م خواحه‌ز بکا ده‌چینه‌ به‌هه‌شت
ئه‌ما جارێ زۆر زوو سه‌بری لێ بگه‌ره. کاک موقته‌دیر هه‌ر
له‌سه‌ر قسه‌ی خۆی سوور بوو، ته‌نانه‌ت پێوه‌ی دیار بوو وه‌زه‌ی
ئاسایی و عاده‌تی خۆی پێوه‌ نه‌ماوه‌ و فکری [ئه‌گه‌ر به‌توانین بلین
فکری هه‌به‌وه‌] له‌ ته‌شویشدایه‌. به‌رۆژیکیان چێشته‌نگاوه‌ بوو من
له‌گه‌ل کاک مقتدر له‌ که‌له‌گی کۆشکی ماله‌وه‌مان که به‌سه‌ر
حه‌وشه‌ی حه‌ره‌می داده‌نواری پاره‌ستابووم دیتم له‌ نکاو کاک
مقتدر به‌وه‌ قه‌بله‌ چاوی ئه‌بله‌ق بوو و به‌رووی به‌زکا به‌لام
به‌زکائی گه‌شایی و هاواری کرد: وه‌للاهی دیتم، به‌سه‌ری
جه‌نابی بابم دیتم، وه‌ی چه‌ند خۆشه‌ به‌هه‌شت... هه‌ر ئه‌مه‌ی
گوت و گوێ به‌ست به‌ره‌وه‌ حه‌وشه‌ له‌ پێله‌کانه‌وه‌ سه‌ره‌زێر رۆیی
به‌ خه‌یرایه‌کی ئه‌وتو هه‌رگه‌ز او هه‌رگه‌ز ده‌یه‌کی ئه‌وه‌ش له‌و
به‌چاونه‌ده‌کرا له‌ حه‌وشه‌ش به‌ گورگه‌لۆقه‌ [که‌ له‌ هه‌موو سالانی
نه‌خۆشیه‌که‌یدا سه‌به‌ریکی ئه‌وه‌شی لێ نه‌دیتراوه‌] به‌ره‌وه‌ هه‌یوانی
ئه‌و به‌ری حه‌وشه‌که‌وه‌ رۆیی که باوکم و دایکم لێ دانیشتیوون
و به‌دزیژی کاتیش به‌ ده‌نگی به‌ره‌زه‌ ده‌یگوت و ده‌یگوته‌وه‌،
به‌هه‌شت خۆشه‌، وه‌ی چه‌ند خۆشه‌، به‌سه‌ری جه‌نابی بابم
دیتم... ده‌چمه‌ به‌هه‌شت... تا گه‌یشته‌ لای باوکم، ئیتر ئه‌وه‌ی
ده‌گوت و ده‌سوورا و ده‌گه‌را وه‌ك سه‌رخۆش باوکیشم خه‌ریک بوو

هه‌یووری بکاته‌وه‌. راستیه‌که‌ی جوهره‌ چه‌په‌سانیکی به‌سه‌ر هه‌موو
ماله‌که‌دا هه‌ینسا. خۆم له‌و ته‌مه‌نه‌ی یازده‌ سالیاندا نه‌مه‌زانی
فکرم بۆ گوتی به‌م مه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی که بلیم شتیکی و هه‌زیکی وه‌ك
جه‌زه‌ گرتن و رووژانندی، یان به‌راستی شتیکی هاته‌ به‌ر چاو
له‌و به‌هه‌شته‌ بکات که خۆی باوه‌ری پێی هه‌بوو. به‌ هه‌مه‌حال
دیمه‌نه‌که‌ یه‌کجار به‌هولای عاده‌تییه‌وه‌ بوو به‌ خه‌یالی که‌سیشدا
نه‌ده‌هات موقته‌دیر ئه‌و هه‌زی ماوه‌ یان قاچه‌ سه‌که‌ته‌که‌ی ده‌توانی
هه‌نگاوی ئه‌وتوی پێی هه‌لبه‌ندری. ئه‌و به‌رۆزه‌ هه‌ر خه‌ریکی
(به‌هه‌شت و به‌هه‌شت خۆشه‌وه‌ ده‌چمه‌ به‌هه‌شت) بوو. وایزانم
هه‌ر ئیواهی هه‌مان به‌رۆژ یان به‌رۆژی سه‌به‌نی فیه‌کی وه‌های گرت
خه‌ستییه‌ ناو جیگه‌وه‌ و لێی به‌هۆش نه‌هاته‌وه‌ له‌ چه‌ند به‌رۆژیکدا که
که‌وته‌ ناو جیگه‌ ورده‌ ورده‌ ژماره‌ی فیه‌کانی زیادی کرد تا‌کوو وه‌های
لێ هات له‌ ده‌قیقه‌یه‌ك دوو ده‌قیقه‌دا جارێکی ده‌گه‌رته‌وه‌ به‌لام
بێ هه‌له‌وه‌ زیه‌ر و لنگه‌ فرتکی: هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ بوو ده‌له‌رزی و
به‌رووی ده‌به‌زکا.

باوکم به‌خه‌تی خۆی له‌ مه‌رگی موقته‌دیردا ئه‌مه‌ی به‌ عه‌ره‌بی
نووسیره: انا لله وانا اليه راجعون ولا حول ولا قوة الا بالله
العلي العظيم توفي ابني وقره عيني المعصوم المبثلي بالفالج
والصرع الشديد وقد ذقت مرارة الموت كل يوم مرات عديدة
حين اري نوبات صرعه قد عجز الاطباء عن مداواته منذ سنين
وهو عبدالمقتدر ولم ير من عمره لذة وقد جاوز العشرين في
ليلة الخميس بعد الساعة الثامنة منها غرة شهر شعبان المعظم
سنة 1348 هـ. ق 1307 هـ. ش 1930 م.

ئه‌م (الساعة الثامنة) به‌ هی پاش به‌رۆژاویه‌ نه‌ك پاش نیوه‌رۆ.
ماموستای نامه‌نووس که یادی کاک مقتدری تیدا کرد بوو ده‌لی
له‌ سالی 1927 ز. ئیجازی له‌ باوکم وه‌رگرتوه‌ و ئاهه‌نگه‌که‌شی
له‌ (مدرسه‌ی ناوبراودا بووه: راستیه‌که‌ی من ئه‌و ئاهه‌نگه‌م
به‌بیردا نایه‌ته‌وه‌، یاخود ده‌بی بلیم له‌و ئاهه‌نگانه‌ی که له‌و
مه‌درسه‌یه‌ به‌رپا بوون نازانم کامیان هی ماموستا بووه، به‌لام
ئاهه‌نگیکی زووترم دینه‌وه‌ یاد که جاری نه‌چوو بوومه‌ مه‌که‌تب
قه‌له‌بانه‌ی که‌ی زوری له‌و مه‌درسه‌یه‌دا کۆده‌کرده‌وه‌: باوکم کچی
خۆی (عفت) که خوشکه‌ گه‌وره‌ی عبدالمقتدر بوو دا به‌ شیخ

حەسەنی حاجی سەیدگول. شێخ حەسەن ناموژای دایکم بوو، منیش هەر پێم دەگوت خالە حەسەن، هەمووشمان بە خوشکە گەورەیمان دەگوت (باعفت). قەلەبالغیەکی زۆر لە سوارانی بۆدەر هاتن بۆ گۆرێستەوێ بووک، لەگەڵیاندا شێخ حسین برای شێخ حەسەن و هەندیک لە خالەکانیان و پیاو ماقوولانی دیکە پێدەر. باوکم لەو مەدرەسە بە خێری هێنان و هەر لەوێش نان دەخوراو کار دروستایی نووستن و پراحتی میوانان دەکرا. ئیستری بالەبانی بە تاقەتی پان و پۆریان لەگەڵدا بوو بە تاییبەتی ئەو ئیستری کە ژاوەی بووکی بەسەرەو بوو بەستەزمانیکی هەلکەوتوو بوو. هەر لە بیرمە چۆن بووک بەربووک خزانە کە ژاوەو: بەربووک (نەنەعەیشی) ئافەرەتیکێ سەرسیی رەقەلەئی ئیسک ساغ بوو، بەزۆری هەر ئەو مامانی دەکرد بۆ ئەو مالانەیی پێیان دەگوترا ماله گەورە. چەند جارێان وەها بوو لە هاویندا کە مالمەن لە چنارۆک بوو و کاریان بە مامان هەبوو ئەم نەنەعەیشییە بە خۆی و تاقمی مامانییەو هاتۆتە چنارۆک و نزیککی مانگیك لەگەڵمانی رابواردوو.

لە کەسبێ خۆی دایکێم و ئۆرۆز بوو. نزیککی 10 سالی دیکەش دواي ئەو سالە ئێمە زۆر بە پیری مرد.

باعفت چەند کەسیکی خۆشمانی لەگەڵدا چوو بۆ سەندولان لەمانە خالی خۆی مەلا عیززەت و وەکیلی باوکم طاهیری حەمەلال بەچەند پیاویکی دیکەشەو. ترس هەبوو لە سەلامەتی کە ژاوە کە بە تەنگی (خدران) دای ئەپەری چونکە زۆر سەرەژێرو چرگەن و بەرداوی و لاپال و هەلدێر بوو بەلام خەلقى زۆر و پەسپوری رینگا و خاوەن هیز کە ژاوەیان بە سەلامەتی لەو تەنگە بەرەبە تێ پەراندا. من لە مالی خۆمانەو هەتا سوارەکان لە شاخی هەببەت سولتان ئاوا بوون هەر بەدیاریانەو بووم. لە بیرمە چۆن کە بەشاخ هەلدەگەران و پێچیان دەکردەو هەلکەوێکی مێرووم دەهاتە بەرچاوی، لەو دورایەشەو هەر هیندەو مێرووی رەش خویان دەنواند.

باعفت کە گەیشتە ناو پێدەر بیان ناوەکە بوو بە موشکیلە: بۆیان نەدەگوترا بلێن (عفت). بەزۆری هەر دەیانگوت (بای حەفریت، حەفریت خان). لەوێهەو بریاری گشتیان دا و ناویان

گۆری بە (عصمت خان). ئیتر کە دەهاتەو کۆیی دەبۆو بە عفت خان و کە دەچۆو پێدەر باری دەگۆرا.

لەلایەن ئاکارەو ئەم ئافەرەتە لە فرشتەیی دەکرد: خاوەن دل و تەبیاتیکی بوو هەرچی خوش و لەککە هەبێ تێدا نەبوو. دایکم کە گۆیا بۆ ئەو زردایک بوو من و نەجیبەش زبیرا و زبیر خوشک، بەلایەو وەها خۆشەوێست بووین هیچ سنووری نەبوو: تۆ بلی بۆچی ئەم جیهانەیی ئادەمیزاد هیندە بەدبەختە بە کەم بوونی ژمارەیی مێرووی ئەوتویی!

هەلکەوێکی دواي گۆرێستەوێ باعفت کە قوتابخانە کرایەو مەمە بووم بە قوتایی، بەر لەو، نەجیبەیی خوشکم لە سالی 1925 چوو بوو مەکتەب، منیش بێ ئەوێ گۆی بەدەمە دەرس و دەوام هاتوچۆیە کەم دەکرد و مامۆستاکانیش لێیان دەسەلماندیم بە کەیفی خۆم بجمە ژووری دەرس و بە کەیفی خۆم لێ دەرجم، بەلام شتیک رووی دا لەو سالی مزا یە چوونە مەکتەبی بێ خویندن تارێ گەیانە دەروونم: نازانم چۆناو چۆنی و بە هۆی سەبەبیکەو صلاحی ئاموزام، کە بە سالیکی لە من گەورەتر و قوتایی بوو، لە حەوشەیی قوتابخانە شەقیکی لە مامۆستاییک هەلدا. ئەم دیمەنە کاری تێ کردیم بێ وەستان گەرامەو مالی و بە باوکم گوت ناچمە مەکتەبیکی قوتایی شەق لە مامۆستایی هەلدا.

لەو بەولایەو هێچ سەرۆبەریکی دیکەیی ئەو رووداوم لەبیر نەماو، وابزانم لەو سالی دەناچومەو مەکتەب ناشرانم سالی دواتر لەسەرەتای مەکتەب کرانەو دا هەلۆسەم لە ئاست چوونە مەکتەب چۆن بوو، بەلام ئەوەندەم دیتەو بەریاد ناوانەو بەهانەم دەدۆزیو بوو خۆدزییەو لە مەکتەب: رەنگە ئەم بەهانانە بلقی بیرۆزەری شەقەکەیی سالی رابوردوو بوو بێت.

بەر لە چوونم بۆ مەکتەب دوو رووداوی بەهات و بات و سەرۆسەدام دیتەو بەریاد:

بەکیکیان سەفەری دایکم بۆ بەغدا بە نیازی تەداوی: هەلکەوێکی بشارنم ئەو و عەبدولمەقتەدیر و جەماعەتی لێرەبەپێشەو باس کراو بەیکەو سەفەریان کرد. ئیستا لە باریکدانیم بتوانم پرس بەو کەسانە بکەم لە من چاکتر ئەو سەردەمیان بەبیردا دیتەو تا بزانم

به‌دلتیابی ناخو به‌یه‌کوهه چوونه به‌غدا یان به جودا. له رووی چهندوچونی ژبانی مندالیمه‌وه هیچ فەرقیک له‌وه‌دا په‌یدا نابیی ئایا چوناو چونی سه‌فه‌ریان کرد. من به‌هوی دایانم یا عصمت‌هه بی‌دایکیم پینوه دیار نه‌بوو، زوریشم مه‌به‌ست نه‌بوو له‌گه‌ل دایکم بم مادهم نه‌و له‌گه‌ل بوونه یاعصمتم له‌کیس ده‌دا، به‌لام نه‌جیبه‌ی خوشکم درنه‌ی داگرت بو چوونه سه‌فه‌ر، ته‌نانه‌ت دوای نه‌وه‌ی قافلە‌ی سه‌فه‌ر کردووان به‌ری کەوت و له‌ شار چووه دەر نه‌جیبه‌ فرسه‌تی وه‌رگرت و به‌ره‌و پینی قافلە‌ کەوتە غار، پیاریکی زور له‌پیشی باوکم صالحی مام علاوه‌کوتە شوینی تا له‌ شار دەرچوون نه‌یگه‌یشتی. نه‌جیبه‌ی خوشکم ده‌گیریت‌ه‌وه ده‌لی به‌غار له‌ ده‌رکی گه‌روو سۆز‌ک‌ه‌وه شوین قافلە‌ کەوتم به‌و رینگه‌ی‌دا که پرووه هه‌ولیر ده‌روا، صالحم زور جی هیشبووه و له‌وانه نه‌بوو بتوانی بمگرنی، به‌لام بو بی‌تالعی جووتیاریک که هیچ ناگای له‌ بین برکیی ئیمه نه‌بوو له‌وه‌که له‌وه‌که له‌ گردی قشله‌ به‌ جووته گاهه به‌ره‌و مه‌زراکانی لای گردی عاره‌بی ده‌هاته خوار.

صالح بانگی کرد: هوی جووتیار داده‌ی نه‌و کچه‌م له‌ بو بگره. نه‌جیبه‌ ده‌لی جووتیار ناگای له‌ هیچ شتی‌ک نه‌بوو به‌و بانگه‌وازه‌ش بایی سه‌ری موویه‌ک خوی نه‌چرچاند، خو نه‌گه‌ر به‌رده‌وام بامایه له‌ راکردنه‌ک‌م جووتیاریشم نه‌ده‌گه‌یشتی که‌چی به‌و بانگه‌ ره‌ق بوی راه‌ستام و به‌غداو هه‌ولیرم له‌ بیرچوونه‌وه و له‌گه‌ل صالح گه‌رامه‌وه مانی... دواتر دایکم ده‌یگوت نه‌گه‌ر نه‌جیبه‌م بگه‌یشتابایه‌ دل‌م نه‌ده‌هات بی‌گیرمه‌وه له‌گه‌ل خۆم ده‌برد، جا نه‌وسا نه‌جیبه‌ خه‌فته‌ی له‌ جووتیار ده‌خوارد به‌لام چ فایده.

سه‌فه‌ری نه‌وسای به‌غدا له‌ که‌رکووه‌که‌وه تا که‌نگه‌ریان به‌ ئوتۆمبیل و له‌و‌نوه‌ش به‌ شه‌مه‌ندووه‌ر بو به‌غدا ده‌چوو. دایکم له‌و سه‌فه‌ره‌دا جگه له‌ کۆمه‌له‌ی پیوان ئافره‌تیکی‌ش له‌گه‌ل‌دا بوو مه‌شوور بوو به‌ مامۆستاژن، خیزانی حاجی فه‌قی محمەدی جیرانمان بوو. نه‌و مام حاجیبه‌ به‌سال‌دا چووی بوو، شه‌وانه لای باوکم بوو چه‌ندی عه‌سرانی‌ش باوکم چووبایه‌ مزگه‌وتی حاجی مه‌لا نه‌سه‌ده‌ حاجی فه‌قی محمەد لای ده‌بوو.

مامۆستاژن ناوی (مریم) بوو به‌لام به‌هوی میردیه‌وه پینی ده‌گوترا مامۆستاژن: به‌بیرم دتی سالیکیان به‌یه‌که‌وه چوون بو‌حەج. تنه‌ها کچیکی بوو (فه‌قی عه‌یشی) ناو شووی کرد به‌ که‌ریمی حاجی حه‌مه‌ه رومی که‌ خوی و براکه‌ی (وه‌ستا نه‌های جلدروو) و خوشکیکی (یا ره‌حه‌می خیزانی حاجی که‌ریمی ئاسنگر) زور له‌ نزیکه‌وه پینوه‌ندی دوستایه‌تیان پیمان‌ه‌وه هه‌بوو. به‌ماله‌ی حاجی حه‌مه‌ه‌رومی و حاجی که‌ریمی ئاسنگر له‌ ئاینده‌دا شتیکیان له‌سه‌ر ده‌نوسم هه‌ر له‌ چارچیوه‌ی ئهم گه‌شته‌دا. کوریکی حاجی که‌ریم، میرزا، که‌ سالی 1978 کۆچی دوایی کرد و براده‌ریکی هه‌ره کۆنم بوو، نه‌ویش ده‌بی له‌سه‌ری بنوسری و خه‌باتی به‌ خه‌لق رابگه‌یه‌ندری: تا ئیستاکه‌ نه‌و مرویه سه‌ربازیکی نه‌ناسراوی کوردايه‌تی و پارتی دیموکراتی کورده. که‌م که‌س هه‌یه هینده‌ی نه‌و خه‌مه‌تی بی‌مزه و هه‌راو بی ناو و شوهرتی کردی. ناساندنی نه‌ویش به‌ خوینه‌ری کورد قه‌زینکی ئاینده‌ی سه‌رشانمه. بگه‌ریمه‌وه بو سه‌فه‌ره‌که‌ی دایکم و مامۆستاژن:

پاش نه‌وه‌ی مامۆستاژن له‌ زگ وه‌ستایه‌وه و تنه‌ها کچیکی بو میرده‌که‌ی به‌ره‌م هینا خوی که‌وته خه‌م خوری په‌یدا کردنی ژنی‌ک بو حاجی فه‌قی محمەد که‌ میراتگریکی نیرینه‌ی بو پاشه‌که‌وت بکات. دوزینه‌وه‌ی نه‌و جوړه ئافره‌ته ئاسان نه‌بوو چونکه‌ مام حاجی پسر بوویوو. ده‌بوو ئافره‌تیکی‌ش بلوزریت‌ه‌وه هه‌م خوراکی نه‌و بیست و هه‌م له‌ ته‌مه‌نی‌ک‌دا بیست که‌لکی مندال بوونی پینوه‌ماینی. مامۆستاژن (پیشیان ده‌گوت حاجی مریم) کچی شیخ ته‌ها شیت‌ه‌ی بو‌خواست: شیخ ته‌ها، راستیه‌که‌ی، شیت نه‌بوو به‌لام مروفه‌کی ئاسایش نه‌بوو. ده‌ستکورتی و به‌سال‌دا چوون و پله‌ی نزمی لی‌هاتوی‌ی ناچاری ده‌کرد به‌گرته‌ به‌ری که‌سایه‌تی نه‌وتو له‌ رواله‌ت‌دا کرین و فروشتنی تیدابیت و ناوه‌روکه‌که‌شی برای سوال‌کردن بیست: به‌ زوری چه‌ند شقارته‌ و قه‌بتانی چه‌خماخ و به‌رده چه‌خماخی له‌ باخه‌له‌کانی ده‌نا و ده‌گه‌را به‌م و به‌وی ده‌فروشتن که‌ تیرا ده‌دیتن لی‌ ده‌کرن و به‌زیاده‌وه نرخی بو حساب ده‌که‌ن. به‌لام له‌گه‌ل ئهم حاله‌ته‌شدا شیخ ته‌ها له

دیوه‌خانه‌ی جه‌میل‌ئاغا و ئاغا‌کانی غه‌فووری رووی خوشی ده‌دیت و به‌خیر ده‌هینزا، لای ئه‌فهن‌دی مه‌کته‌ب دیده‌ش ریزی به‌قه‌ده‌ر حالی لی‌ده‌ندرا، خو‌له‌گه‌ل ماموستا زه‌کی هه‌ناری جه‌ندی بلی زار سو‌جه‌ت و نو‌کته‌بازی و شه‌ره‌ جینیوی مزرو‌ک‌ه‌ی رۆح سووکی به‌ریا ده‌کرد. به‌هه‌مه‌ حال شیخ ته‌هاش یه‌کیک بوو له‌ رووه‌ کومه‌لایه‌تیه‌ ناسراوه‌کانی کۆیه‌ی ئه‌و سه‌رده‌مه‌. خه‌لق به‌تیک‌پایی پیمان ده‌گوت خاله‌ شیخ ته‌ها. هه‌رگیز له‌بیر ناکه‌م، ئه‌وه‌نده‌ی زستانان دیینم جله‌که‌ه‌ی چوار نهۆم بوون: رۆخی ده‌لینگی شه‌لوار (یان ده‌ره‌ی)ی ده‌گه‌یشته‌ قاپان. شاقه‌لی که‌واکه‌ی له‌ نیوان ئه‌ژنو و رۆخی شه‌لواری بوو. سه‌رکه‌واکه‌ی ده‌گه‌یشته‌ ئه‌ژنوی، سه‌له‌تشی به‌سه‌ر هه‌موانه‌وه له‌به‌ر ده‌کرد ده‌گه‌یشته‌ که‌مه‌ری. هاوینان نهۆمی دووه‌می که‌ سه‌رکه‌وا بوو که‌م ده‌بووه‌ و ده‌مایه‌وه‌ سی نهۆم... مه‌علوم له‌ به‌هه‌شتیش هه‌ر وه‌ها جله‌ک له‌به‌ر ده‌کا چونکه‌ شه‌قل و ده‌قی پیوه‌ گرتبوو. ماموستاژن کچی شیخ ته‌های بو‌میردی، مام حاجی، گو‌سته‌وه‌ و خواش به‌رحم بوو کورینکی له‌وژنه‌ پی عه‌تا‌کرد ناو‌نرا (حه‌مه‌د مصطفی). له‌به‌ر پیوه‌ندی کۆن و جیرانه‌تی و دواتریش که‌ فاروقی برام بوو له‌ ته‌مه‌ندا نزیکتری حه‌مه‌د مصطفی بوو، ئه‌م حه‌مه‌د مصطفی یه‌ به‌ زۆری له‌ مالی ئیمه‌ی به‌سه‌ر ده‌برد، به‌تایه‌تی چونکه‌ حاجی فه‌قی محمد زۆر نه‌ژیا دوا‌ی بوونی مصطفی، خه‌زانه‌ تازه‌که‌شی به‌و کوربه‌وه‌ دانه‌نیشته‌ و چۆوه‌ ماله‌ باوکی، ئیتر مصطفی مایه‌وه‌ بو‌ ماموستاژن که‌ لی بوو به‌ باوک و دایک، ئه‌ویش به‌ ته‌بیعه‌تی حال و به‌ عاده‌تی خو‌ی ئاغله‌بی کاتی رۆژی له‌ مالی ئیمه‌ ده‌بوو: ئیشیکی زۆری کۆ له‌ دوا کۆی سال له‌ مالی ئیمه‌ به‌و ماموستا ژنه‌ ده‌سپیرا، دایکم لی ئه‌مین بوو هه‌م له‌ رووی ده‌ستخاوتنی و دینداریه‌وه‌ هه‌م له‌ رووی لیزانی و کابانییه‌وه‌. له‌وه‌ش به‌ترازی ماموستاژن نو‌یزکه‌ری رۆژووگری به‌ عیاده‌ت بوو هه‌میشه‌ له‌گه‌ل پووری گه‌وره‌م یافه‌خه‌ر هه‌و به‌رسال و هاو‌قبیله‌وه‌ هاو‌فکر و زکر بوو سه‌د جاران به‌هه‌شتیان لی‌پیرۆز بی.

سالی مردنی حاجی فه‌قی محمدم له‌بیر نیبه‌ به‌لام سه‌بینه‌ی که‌ خه‌به‌ری مه‌رگی زانرا له‌ میشکم نه‌قش به‌ستوو بووه‌ چونکه‌

وه‌ها ریک که‌وت له‌ بانیکی خو‌مانه‌وه‌ سه‌رم به‌ حه‌وشه‌ی مالی مام حاجی دا‌گرت دیتم له‌سه‌ر تاته‌شوار به‌ مردووی دریزکراوه‌: ئه‌و دیه‌مه‌نم قه‌ت له‌بیرنه‌کرد.

جاران به‌ر له‌وه‌ی ئه‌و خه‌لقه‌ له‌یه‌کدی بکه‌وته‌ کلکان دو‌ستایه‌تی و جیرانه‌تی و ئیش به‌یه‌کدی بوون و فریای یه‌کدی که‌وتن و حقوق پاراستن و خه‌سه‌له‌تی ئه‌وتۆی تام و شامیکی له‌ ژبانی ساده‌ی ئه‌و سه‌رده‌مانه‌ ده‌گیرا، که‌سیشی تیدا زه‌ره‌ر کردوو نه‌ده‌بوو، ره‌نگه‌ که‌سیکی ده‌ست ته‌نکیش بوایه‌ له‌و پیوه‌ندیانه‌ پتر به‌هره‌مه‌ند بی تا ده‌گاته‌ بابای حال خوش. دو‌ستایه‌تی و جیرانه‌تی حاجی فه‌قی محمد و ماموستاژنیش له‌گه‌ل مالی ئیمه‌دا به‌ دریزایی رۆژگاریان رو‌په‌ریه‌کی گه‌ش و خوشی ئه‌و سه‌رده‌مانه‌ بوو: ده‌توانم بلیم هه‌رگیز رووی نه‌دا نه‌ له‌وان و نه‌ له‌ ئیمه‌ شتیک هه‌لکه‌وتی و بیته‌ جی گله‌بی لای دراوسیکه‌ی..

ماموستا ژن ئه‌مینداری دایکم بوو له‌ هه‌رچی پی ده‌گوتری پت و به‌ره‌سه‌ت و که‌لوپه‌ل و ئه‌سبایی ناومال: هه‌ر له‌ برنج هه‌تا گه‌نم هه‌تا رۆن هه‌تا میوژ و دۆشاوه‌تا نيسک و ساوار و دانه‌وتله‌ هه‌تا دار و چیلکه‌ هه‌تا میوه‌ی هاوینان هه‌تا مریشک و جو‌رجه‌له‌ هه‌تا جله‌ک و به‌رگی ناو‌سندوو‌ق هه‌تا پارو و پوولیکی هه‌بسوونی بو‌خه‌رجی هه‌سووی له‌به‌ر ده‌ست و ده‌می ماموستاژندا بوو، ئه‌ویش [سه‌ریندی له‌گه‌لدا بی] نه‌ک هه‌ر ده‌نکه‌ دانه‌وتله‌یه‌ک و فلسیکی به‌لاوه‌ نه‌ناوه‌ به‌لکه‌وو بو‌ ماله‌که‌ی ئیمه‌ به‌ په‌رۆشته‌ر بوو له‌ مالی خو‌ی. ده‌ک هه‌زار هه‌زار ره‌حه‌ت له‌ خاکی پاکی سه‌ره‌به‌رت ئافه‌رتی خاواناسی به‌شه‌ره‌ف.

هه‌ر ئه‌و متمانه‌ پی کردن و تیرا دیتنه‌ بوو وه‌های کرد دایکم بو‌ سه‌فه‌ری به‌غدا ماموستا ژن له‌گه‌ل خو‌ی دا‌بیات.

که‌ هاتنه‌وه‌، دوا‌ی چه‌ند مانگیك، باشترین دیاری دایکم بو‌من ئه‌وه‌ بوو په‌یکه‌ری بزنیکی به‌سه‌ر ته‌خته‌یه‌کی په‌وپه‌وه‌داری بو‌ هینابووم دریزاییه‌که‌ی 25 سانتیمه‌ نزیک ده‌بوو که‌ پریشته‌ راکیشابایه‌ ده‌ی‌باراند: بو‌ ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی 1925 عاجباتی وه‌ها له‌ شوینی وه‌کوو کۆیه‌دا کاری مۆتۆرسایکی ئیمرو‌که‌ی ده‌کرد بگه‌ پتیش. مندا‌لانی گه‌ره‌ک پیوه‌ی چه‌په‌سا بوون، تا ئه‌وه‌ی ئیمتیا‌زینی گه‌وره‌ بوو به‌یلم یه‌کیک له‌و مندا‌لانه‌ ریشی بزنه‌که‌م

پایکیشی... به لأم هیچ شتیک نەمر نیسه، بزەکهی منیش هەر وهه: له پیشهوه ورده و رده لئی تیر دەبووم، ئنجا تووکه کهی ، واته مووه کهی، به ره به ره دهوهری، زوری نه برد چاویکی ئنجا ئەوی دیکه شی ده ره پری تاکوو له ئاکامدا بارهیشی پی نه ما ئیتر چوو گۆرستانی میژ ووهوه. به لأم حیکایه تی سه فه ره که گه لیک دواي جوانه سه رگ بوونی بز نه که م کۆری مه جلیسی دایکی خوش ده کرد و گوتم لئی دگرت و زوریشم هه لئی ده کرد. به غدا ئەوسا هه رچهند به لای ئەو روپایی یه وه دێیه کی گه وهری نارێک و دواکه وتوو بوو، پی گومان به لای کورده واریه وه شادگه ی خهون و خه یال بوو: ئەو حیکایه تانه که له زاری دایکی خۆمه وه م ده گپرانه وه بۆ هاوڕیکانم هه ستیکی شانازی پی ده به خشیم له چاو ئەوهی قسه بیستی بابایه کی بازرگان یان سه فه رکردوو یه کی هاکه زایی بيم، رهنگه ئەوسا دایکم یه که م ئافره تی ئەو رۆژگاره ی کۆیه بوو ییت سه فه ری وه ها به ده نگ و سه دای بۆ به غدا کردییت.

چوونی پیاو بۆ هه ر کۆیه ک بیته ئەو مه عنایه نابه خشی سه فه ری ئافره ت ده یه خشی...

به کورتی، له زه تیکی زۆرم برد له بز ن و ده نگ و باس و حیکایه تی ئەو سه فه ره .

پرووداوه کهی دیکه ئەوه بوو که باوکم به بۆنه ی هاتنی مه لیک فه یسه ل بۆ هه ولێر ته کلپه ی لئ کرا ئەویش وه کوو پیاو ماقوولی دیکه ی کۆنی بچنی بۆ هه ولێر به تاییه تی که ئەو زینده له خه لقی دیکه شناسایی له گه ل مه لیک فه یسه لدا هه بوو جگه له وه ی که زیاتر له خه لقی دیکه به که لکی ئەو مونسه به ته ده هات چونکه هاتنه که ی مه لیک به نیازی هان دانی دانیشتوانی ناوچه ی کۆنه ویلایه تی مووسل بوو بۆ ده نگ دان به لای پچر به وه ی ویلایه ته که له تۆرکیا و خسته سه ر عیراقی. لێره دا که من بیره وه ری ژیا نی خۆم مه به سه ریم نیسه باسی چهندوچونی ئەو مه سه له یه به و جوهری له هه ولێر له نیوان مه لیک و ئەو خه لقه دا باسی لئ کرا به یینمه ناو نووسینم به لأم ناچارم بۆ روون کردنه وه ی لایه نی ته جره به ی تال له ده می

مه لیکایه تی فه یسه لدا شتیکی ئەو سه ره به ره بگپرمه وه .

مه لیک له باداوه ی مه لا ئەفه ندی، به میوانه تی له مه لا ئەفه ندی، داده به زی. له قه له بالغی پیشوازی که راندا مه لیک دوانیک ده دات و ته کلپه له باوکم ده کات قسه کانی بۆ سه ر کوردی وه رگپرتی. وه رگپرانه که ی باوکم، به تاییه تی که قسه ده گاته ده وری صلاح الدینی ئەیووپی له پاراستنی ئیسلام و رۆژه لات، شوق و ره ونه قیکی پی ئەندازه به و قسانه ده دات. پی ناوی زۆر به داو قسان بکه وم، ئەو حال یاره له و رۆژ و هه لکه وته دا سه نگیکی زۆر به هه لوه ست و شه خسیه تی باوکم ده دات... صیح نه شته که وه زیریکی هه ولێری بوو دینه لای و پی ده لئی: قوربان له م باره دا هه رچی به فرموی به فرموی چی به چی ده کری فرسه تیش هه موو جارێ ناگه رپه نه وه، چ ئاره زوو یه کت هه یه مه لیک بوئی روا ده بیی... باوکم پی ده لێسه وه: صیح، من که له گه ل خسته سه ر مووسلم بۆ عیراق له باوه ره وه ده دویم، وه لای خوشم به پاره ی هه موو دنیا نافرۆشم، ئاخۆ ده بی من ته ماو ئاره زوی چیم هه بی؟ ئەگه ر له دوا رۆژدا به پیی هه لکه وه تی زه مانه موراجه عه یه کی حکومه تم کرد له و مه سه له ته ی که هه یه تم واده زانم پیوست نیسه گومان به رم بۆ ئەوه ی له مه پهری ده خرته به ر. صیح نشات چهن دیکی پی داده گرتی له سه ر هیندی که باوکم ته کلپه ی بخته روو باوکم ناسه لمینی. دواتر پیش بیی صیح نشات هاته جی و حال گه ییسته پارێک که حکومه ت خۆی ده ستی به سه ر هه ندی ملکمان دا گرت [بگه رپه وه بۆ ئالفه یه کی له مه ویشتر که باسی قه به ران ده کات]...

ئەو ته رزه ته جره به ی تال به دوا هه لوه ستی وه ها جه وانمه ردانه ی باوکمه دا رپی خوش که ره وه بوو بۆ ئەوه ی له دوا یین سه ردانی مه لیک فه یسه ل له هه ولێر باوکم ده رفه ت وه ربگرتی و قسه ی پی بیرپه نه وه. به خیر، له شوینی خۆی دا که نۆره ی قسه ی گه ییشتی ئەو باسه ت بۆ ده نووسم.

رێکه وت وه ها بوو که باوکم جارێ له و سه فه ره نه گه رابوو وه به فریکی له هه د به ده ر باری و سه رمایه کی زینده سه ختی شی پی وه بوو. باوکم له ده می به فر و سه رماکه به خۆی و قه له بالغی که

لهگه ليدا بوون مینوانی شیخ ماری هیلهجه، خاله گه وری مام، بوو. نیمه له کوئی به دریزایی ئه و ماویه به بهفروه خهریک بووین. حهوشی ماله وه مان که بهفری بانه کانیسی هاتبوه ناو وهك چاله بهفری لی هاتبوو. کاک مقتدر پیایکی تاییه تی خوی خزمه تی ده کرد ناوی قاله حه بی بوو، مقتدر به عاده تی خوی له قه بیکی بو دوزیبوه همیشه بانگی ده کرد: قاله قوقانی سهگی سهربانی. ئه ویش به لی به چاوانی وه لام ده دایه وه له وه بهفردا کاک مقتدر که خوی توانای هیچ جوړه گالته وگه بی سهربه فری نه بوو فیلیکی خوشکه له ی دوزیه وه خوی بی ده خافلانده نیمه شی پیوه ده زرو واقینه وه: بازبازانی به قاله حه بی ده کرد له سهر بانی ماله وه بو ناو بهفری حه وشه، قاله ش وه کوو یاری یه کبازی به هاران تا ئه و سهری بان لی ده کشایه وه، گوپی ده به ست و خوی هله ده ده گه ییسته رخی ئه و بهری حه وشه که و هتا بن پیلان له بهفردا ختم ده بوو، به ته کان خوی درده هینا و رای ده کرده بو بان و سهرله نوی خوی توور هله ده ده ئه و خه لقه ش به ته ماشایه وه له تریقه ی پیکه نینیان ده ده، کاک مقتدریش به زمانه شه قویه قه که ی ئه وه ی ده گوت که کهس نازانی چوناو چونی بوو. سهرماکه وه ها سهخت بوو، ئه و هه موو که لئین تی که وتن و پیشیل کردنه بهفروه که ی نه ده تاوانده وه.

قاله حه بی به یینیک خزمه تی کاک مقتدری کرد، ناشازنم به هوی چ روودا ویکه په نای بو نیمه هینا بوو. له و سالانه ی دوا بی دا خه بهری مهرگیم بیست. رهنگه دوا ی ئه وه ی نیمه ی جی هیشت تا مرد ههر جاریک یا دوو جارن دبیتمه وه.

به باشی له بیرمه، شهوانی ئه و زستانه ی که بهفروه که ی به زوری لی باری ده تگوت مانگه شهون ههر چه ند مانگیش به دیاره وه نه بوو، تومز سیایی بهفروه که هه موو زهوی داگرتبوو بایی روونا کایی مانگ چاوتی بر ده کرد. ئه م دیارده یه ی سی چوونه وه ی بهفر له شه ودا دواتریش سهرنجی ده کیشا به لام نهک هینه ی ده می مندالیم تومز بهجووکی ده فری زهین و نهفسی مندال له بارستی دیاردان زیاد ده کات، له گه ل ته مه شدا ده مزانی سیایی دنیا له وه شه وانده ها هی بهفروه و لیشم روون بوو که مانگ به دیاره وه نییه.

چه ندو چونی هاتنه وه ی باو کم له و سه فیره ی هه ولیر و هاتنه وه ی دایکم له سه فیره ی به غدا به هیچ جوړیک خونا نوینی له یادمدا، وه ها سراونه وه هیچ شوینه واریکیان له روو په رهی ویزدانمدا نه ماوه: وایزانم زوری سه فیره ی دایکم و باو کم له مونسه به وه له پیوستدا به دریزایی ئه و سالانه ی که من جاری مندال بووم هاتوباتی چوون و هاتنه وه یانی له بهر چاوی ساوامدا تیکه ل به یه کدی کردوه تا ئه وه ی لیک ناچرینه وه بزنام (کامیان کامن) بی گومان ئه گهر خومیان له گه لدا بامایه باشترم به بیر ده هاتنه وه.

ئیساکه به ده م نووسینی ئه م یادگارانه وه زه دیمه نیکی کوترم به بیر دینه وه، له ه لای خویه وه وینه ی رزانی به سه رچووتر بو بهر زه نیم راده کیشی: به بیرم دینه وه روژیکیان نانی نیسور بو به قه له بالغیه وه له و تازه ژوره دا ده خورا که بوویه ژوری دیوه خان. خه لقه که له سهر مافوور و دوشه گک دانیشتون که ته مه وه ها راده گه یه نی جاری تا قمی تهخت و قه نه فه بو ئه و تازه دیوه خانه یه دروست نه کرابوو. له لای سه رووی ژوره که وه کابرایه کی سوورکالی شه پقه له سهری ئه ژنو پروت، به بریق و باقی نیشانه ی سهرشان و سینگیه وه دوو سهرینیان بو دانا بوو له سهر یه کدی له جیاتی کورسی له سهری دانیشتیوو. ههرچی یادی ئه و روژه یه به هوی ئه و شه پقه له سه ره ئه ژنو پروت سوورکاله وه خوه نوینی: دیاره کاربه دهستی ئه وسای ئینگلیزه کان بووه [رهنگه به سه فهر و سهردان هاتیته کوئی چونکه ئه و ده مانم به بیرنایه ن که ئینگلیزه کان له کوئی فرمانه بر بوون]. له په ناشه به نگی ئه و کابرایه ی سه رووی ژوره که وه شه به نگی دیکه ی نامه ئلووفی زهردو سوورم لی تیکه ل ده بن ههر ده لی پارچه ته می زه رده و آله ی بووین به چه ند شوینیکی ئه و ژوره وه گیرسایینه وه له بهر یادی مندا هه لبهت ئه و پتوکه زهردو سووره نامه ئلووفانه ش ههر ئینگلیز بوون به لام له بهر یادی مندا چاو و لووتیان نه رسکا بوون.

ئه شه ده و بیللا له و ده مه دا به هیچ جوړیک بیری ساواییم بو ئه وه نه چوو ئایا له بهر چی ئه و زهردو سوورانه به سه ر سهرینی به زه وه دانیشتون؟ بو زهردو سوورن؟ بوچی له باری سه ره وه

دانیشتوون؟ کین؟ له بهر چاوی ئه و سامدا کابراکان له به نیاده میان نه ده کرد. قه تیش ریک نه کهوت دواتر که هوشم به شتان شکا بپرسم ئه و کابرایانه ناویان و وه زیغه یان و فه رمانی سه رشانیان که بوی هاتبوونه کوینی چی بوو.

باسی ئه م شه به ننگه زه رده وئه له یی به که تازه ژووری دیوه خانهی له گه ل خوئی دا به ریاد کرده وه، تازه ژووره که شی له ریسی (تداعی) یه وه بو رووداوینکی به سفتوسوی کوترم ده باته وه. بهر له وهی ئه و ژووره تازه یه بیته دیوه خانه باوکم له ژوورینکی دیکه میوانی به خیره ده هینان که وا له نزیك ده رگه یه وه قادرمه ی بانی کوشکی دوو نهوم

سه ر ده کهوت. جیرانیکمان حاجی ته ها، که ماله که ی به ته نیشتی لای روژاوی مالمه وه نووسابوو شه وانه که له دیوه خانه هه لده ستا به و قادرماندا سه رده کهوت بو سه ر کوشک و له ونه وه ش 70 سانتیمه تریک بو بانی کوشکی مالی خوئی داده به زئی و به قادرمه ی نیو هه وره بانی خوئی دا ده چوه خواری بو ناو مالی خوئی، ئه مه ی ده کرد چونکه زور کورترو قه دپرتو بوو له وهی به کولانه دا به ره و مال بیته وه. شه ونکیان له میعاددا هه لده ستی به ره و مال، له سه ر بانی کوشکی ئیمه رنی لی هه له ده بی: له جیاتی ئه وهی به ره و بانی کوشکی خوئی پروا بوو ده کاته سوانده ی لای حه وشه ی مالی ئیمه و له دوو نهومه وه کهوته خواری و که سی به ده ننگ نه گه یشته سه ری. من شیر ی خیرانی دووه می حاجی ته هام خواردبوو، ماله که ی بو من و بو نه جیه ی خوشکم وه مالی خویمان بوو: له زنی یه که می سی کچی هه بوو، له می دووه م کوپ و کچیک، هه موویان هه ر به راستی بو من خوشک و برا بوون. حاجی ته هام به یه ک فورم به بیر دیته وه:

پیاوینکی که له گه تی داله گوشت و مووسپی، کورته که کی تا نه ژنوی له بهر له وه به ریژ ده ریپی سه ی. . دیاره ئه م وینه یه م له به رگی هاوینیدا دیتوو. هیچ سه رو به رینکی که وتن و مردن و تازیه و ئه و جوړه هاتو باتانه م به بیرنه ماوه. ئیستا خانووی حاجی ته ها له ده ست میراتگرانی دا نه ماوه، ئه و به شه ی مالی ئیمه ش که بریتی بوو له حه وز و مه تبخ و ناومال و خانسی زه خیره و به خانووی حاجی ته ها وه نووسابوو بوته خانووی شیرکوژی

فه تحی ی برای شیریم. . ئه و به شه، کاتی خوئی، باپیرم حاجی مه لا عه بدوللا کری بووی، ئه وساش هه ر به کونه خانوو کرابوو: سه یر له وه دایه، به دریزایی عومری ئه و خانووه که هه ر نه بی له 200 سالی تی ده په راند پیوست نه دیترا هه لگه ریته وه یان داری لی بگوردی تا بهر له دوو سالیك شیرکو له به ره ته وه نوئی کرده وه. کوله گه و کاریته ی ناوماله که و هیندیک له داری رایه لی چه ندی بلئی مه تانه تیان پیوه بوو. ئه و ناو ماله به لای ئافره تانی چینی پیش ئیمه وه قودسیه تی هه بوو: زورم ده دیتن که سه ردانی یافه خره، دوا ی ئه ویش می دایکیمان ده کرد یان خزماتی هه ولیرو دزه ییاتی رییان ده که وته کوئی ده هاتن ده رگه و دیواریان ماچ ده کرد، سه یریش نیه بو ئافره تی جیلی پیش ئیمه جیگایه ک به موقه ده س بزنان که له وه ته ی به بیراندا دیت نوژ و ته راویحی ئافره تانی تیذا کراوه و قورئان خویندراوه. له بهر یادی مندالیمدا ناومال و پووره فه خره م ته واوکه ری یه کدی بوون، له گه ل ئه و پووره مدا داکه زینه ب (حزینه) [دایکی مامم] هه تا مرد عیاده تی له و ناوماله دا ده کرد. چی رزقیکی خواهش به ئیمه ی دابی له و ناو ماله و خانسی زه خیره ی که به سه ری هه بوو، ده رگه شی له ناو ناوماله وه بوو، داده کراو ده بوو به خوراکی رزق خواردووون. واز له میوان بهینه، هه ر حیسایی ئه و رزق و روژییه ی له ماوه ی پتر له 100 سالدا به راته بو فه قعی مزگه وت چوه به دیه ته بهر ته رازووی خیره و شه ران چارت نامینی له وه دا حورمه تی ناوماله که بگریت. بشزانه، خوینه ر، رزقی حرام نه چوته ئه و ناوماله.

ئهمه د شه وقی به زاری مه جنسونه وه له یادی سه رده می مندالی و شونیه واری که له گه ل له یلاتییاندا به سه ری بردوو ده لی و چه ند به پاک ی و سوزه وه ده لی:

قد یهون العمر الا ساعه
وتهون الارض الا موضعا

ئنجا ئه و ناوماله و ژوورینکی دیکه ش که وه ختی خوئی باپیرم و به دوا ئه ودا باوکم تییدا ژیاوون به راستی و بی تی خویندنه وه ی باب و ئه ولاده تی هه قیان بوو ریزیان لی بندری: ناوماله که فه وتا به لام ژووره که ی باپیرم به ته عمیرکراوی هه رماوه.

که بیر ده به موه بو کۆتترین ئهو رۆژانهی دهشی بینهوه بهریادم وینه به کی گهرهک و کوچهی دورو پستی مالی خومانم به نیمچه ویرانی دیتهوه بهر چاو. له مالمانهوه تا رۆخی شار مهودای پتر له 100 متر هه بوو هه مووی ویران بوو. له نیوان ئیمه و مزگهوتی حاجی مهلا ئه سعده که به ئه سل له ده ره وهی شوورهی شار بووه مهودایه کی به رین هه بوو پشیان ده گوت (کاولی عملی بهگ) شوین گه مهی مندال و جحیلان بوو. دیاره کاتی خۆی بابایه کی (عملی بهگ) ناو خاوه ن ملک و مال بووه لهو ناوه دا. به سه ر ئهو کاوله وه به ره و خوار و به ره و ژور هه ر ویرانگه بوو. ده توانم بلیم له رووینوئیکدا که هه لده گرنی به ر ویران بوونی 10 - 15 خیزانیکی تیدا ژیبایی ته نها دوو خانووی شری به پیوه مابوو، به کیکیان مالی مام عملی ئه وی دیکه شیان مالی مام قادر که پشیان ده گوت (قاله خه جی) خیزانی ئه مام قادره ژینیکی پان و پۆری وه کوه مینه ده که ی به سالددا چوو بوو نازناوی (کوه) یان پیوه نابوو، بوو بووه (خه جی کووه). ئه و ژن و مینه ده بی وه چه برانه وه. زور مندال بووم دمه و پاییز بوو سه به ی نه به کیان که خه به رم بووه بیستم ده گوترا مالی خه جی کووه یان بریوه. ماله که یان ده مه تریک له ئیمه وه دور بوو، به غیار چووم دیتم له قوونه بانی لای چۆلی به دیوی مزگهوتی حاجی مهلا ئه سعده دا شه باقه به کی گه وه که وتیوه دیواره که یانه وه که له قور و خشت هه لئرابوو بو دز له مپه ری دروست نه ده کرد. وابزانم دزه که دیوار برینکی ئاسنی لی به جی مابوو. ئه وهی که به که لکی دزین بیت لهو ماله دزرابوو. زوری نه برد گوئیان که تنه که له کابرایه ک ئاشکرا بووه پشیان ده گوت ره سوولی کۆلانی. دواتر ئه م ره سوولم ناسی، که نناسی به له دییه و فه قیری مالی خۆی و زوریش به ئه ده ب بوو به لام له میشکی مندا به خۆی و دیوار بر و شه باقی دیواری مام قادره وه نه خش به ستوو بوو بوو. نازانم به ئاکام چی لی به سه ر هات یان کنی له دوا به جی ما، ئه وه نه بی که وا بی گومان وه کوه ملیونه ها هه ژاری دیکه به هه ناسه ساردی چوه ژیر خاک.

مام قادر و مام عملی، که جیرانی به ک دیوار و به ک سه ربان بوون هه ر چه ند له ده رگه بو ده رگه جیرانه تییان پیوه دیار نه بوو، له

ته مه ندا ره نگه له به کدی نزیک بووین به لام من وینه ی مام عملی به بیردا نایه ت که چی وینه ی مام قادرم به چاکی له بیره: ده رگه ی مالی قادر به رووکاری مالی ئیمه دا بوو ئیتر هه میشه له کۆلانه وه یان له سه ربانه وه ده مدیت، هه رچی مالی مام عملی بوو ده رگه ی له نه دیوی مالی ئیمه وه بوو. دوا ی خۆی خانوه که ی له لای نه هه ندیک له کوره کانیه وه ته عمیر کرایه وه ته نانه ت به شی زوری که بوو به هی کوره هه ره به چوو که که ی (حاجی فتح الله) له لای نه وه ستای مو سه لوه بنیات نرایه وه. حاجی فتح الله گه نجیکی لی هاتووی به رچاوی به و نیل و ته رتیب بوو، برا کانی که هه ر سینکیان لهو گه وره تر بوون به چاوی برا گه وه سه بیران ده کرد. که لهو به شه خانووه ی تازه کراوه ی باوکی جی نشین بوو شه وانه ده هاته لای باوکم، راستیه که ی باوکیشم زوری خو ش ده ویست گه لیکیش به په رۆش بوو بو مردنی. به خه تی خۆی نوو سیوه تی: فتح الله مام علی چوه به غدا بو تداوی له گه رانه وه له (دیگه له) وفاتی کرد امرو غنده ی خاک غفران بو. یک شو ما ه صفر بیست و هه فتی مارت روومی علیه رحمة الله 1958 ه. ق 1939 م. 1318 ه. ش.

وشه ی غنوده فارسییه به واتای (حه سایه وه) دیت. ه. ق. واته هجری قمری. ه. ش هجری شمسی.

حاجی فتح الله بو دووم جار ژنی هینایه وه: کچی حاجی ته های جیرانی ئیمه ی خواست.

چونکه من شیر ی خیزانی حاجی ته هام خوار دبوو هه موو کچه کانی خوشکم بوون، ئه مه شیان بوو به دایکی ی چوار خوار زام، هه موویان کچ. تا ئیستا 3 له مانه بوونه ته خاوه ن کچ و کوری پینگه یشتووی تیگه یشتوو. به ر خوردار بن.

مندالانی کچانی حاجی ته ها، چ ئه وانه ی له حجی فتح الله که وتونه ته وه و چ ئه وانه ی له کچی دووم - فاتمه ناو بوو به خیزانی شیخ صادق و که وتنه قه لادزه، ئه مانه وه هه موو ئه و مندالانه ی له خوشکانی شیریم په ida بوون پر به دل پیم ده لێن خاله: وا ده بی خوار زاینکم نانا سه وه هه تا خۆیم بو هه لده دا. ده لێن مه ر به به ره که ته، خوا پتری به ره که ت تی بگیری، به لام به یاده میش بی پرشت نییه.

له په نسا دیمه ننی کونی شکل ویرانی کویه سهرده می مندالیدا، دیمه نیکی وهك نو كه همر خزمه له گهل پیداوستی ویرانی، له گهلندا ژباوه و هرگیز سبی پات نه بوتهوه: چهندين خیزانی کورد و عجه م له برهوی سپای قهسرهی رووس و دواتریش به ته کانی قاتوقری سالی 1917 داپه ری بوون بو گهرمین. له مانه چهنه خیزانیک لهو گه ره که نشته جی بوون که مالی نیمه ی لی بوو. تیکرای نو خیزانانان ریز له خوگرتوو بوون و به ناره قه ی نیوچه وانیان نانیان پیدا ده کرد. میرزا غه فوری سابلای، که باشر به باوکی (دلشاد ره سولوی) ده ناسرته وه و ابرانم که سبی عتاری هه لبارد. دلشادی بوو به قوتابی، که مه کته ی کچان کرایه وه خه جوی کچیشی بوو به قوتابی، به لام هوبه کی بی بایخ له کویه هه لقه ناند و برده وه بو سابلای.

دلشاد سهرسه دای هه بوو له ده می قازی محمددا. پاشتر بووه په نابهر له عیراق. . سهرت با نه یه شینم، زور به داخه وه، له هه لسوکه وتی هه رای ولانی خویمان تیدا چوو. لهو سالانه دا ورده هه والیکي خه جوی خوشکیم بیست له سابلایه وه و چی دیکه نا. .

یه کیکی دیکه ی خه لقی سابلای فهره جاغا، نویش له خانوژیکدا ده ژبا که مالی مه لا تاهیری ناموزای باوکی تیدا بوو. مالیکی به شهرم و شکووه و نیل و ته رتیب که وای بی گومان ریکاری په فتاریان پتر له هی کویی شارستانه تی پیوه دیار بوو. خیزانی فهرجاغا شیري ده دایه یقلیمه ی خوشکم و له وه وه شیوه په ک مالیهک له نیواندا پیدا بوو بوو. تا قانه کوریکیان هه بوو (نه حمده) رهنگه به سالیکی له من گچکه تر بوو، وه ها له گهلندا بوو به هاوری بی نو هه لم نه ده کرد. کچه برازایه کیشی هه بوو (جیهان) شووی کرد به برازای کاک طاهری حمه لال به لام زوو بیوه ژن بوو و نویش له گهل مالی مامی چووه بو تیران. لهو سالانه ی دواپی دا خزم له سابلای نه حمده ی ناسیوه. فهره جاغا خه پاتی ده کرد.

یه کیکی دیکه له وانه ی به کوردی و به تورکیش باش ده دوان (وه ستا خه لیل) به نناپی ده کرد.

دوو زنی هه بوو په کیکیانی (نامینه) بوو به دایان و شیرده ری

مندال کانی مام. ژنه که ی دیکه ی بهرچاوتر و لای میردی ریز لی گیراوتر بوو، کوریکي لی هه بوو (مه جید) ناو هه میشه له گهل خوئی دا ده یگیرا و سهره رشتی هیندی سهره بری کاری به نناپی بی ده کرد که له عومری بوه شپته وه.

نم مه جیده هرگیز تیکهل به مندالی کویی نه بوو، قه تیش نه دیترا له هیچ کژیکدا به شداری گه مه و گه پی کولانان بکات.

له نامینه کوریکي هه بوو ناوی (جه لیل) به لام له مندالی دا سهرسه پوله بوو پینان ده گوت (سهره گا). نجا که حمه هه علی ناموزام بوو به 4 - 5 سالی قه لسم ده کرد و پیم ده گوت (حمه هه علی برای سهره گایه، داکي نامینه، بابی خه لیل وه ستایه) به ودا ته زکهری نفوسی وه هام بزه ببری پیوه نندی به مام و ماموزنمه وه نه مینی. وه ستا خه لیل براگه وره ی به ره مالیکی بوو نیوزان له هاویناندا بهر له رژواوا، هه مرویان له سهر بان به ریکي داده نیشن و (شام) یان ده خوارد و به دوا ی شامدا سیغاره یان ده پینچایه وه و دیشله مه یان ده خوارده وه، زوری نه ده برد ده چورنه ناو نوینه وه. وای بزانم براکهی وه ستا خه لیل ناوی وه ستا نه حمده بوو: وهك له بیرمه به هیچ جوژیک شکل ی برایه تییان پیوه دیار نه بوو، خه لیل شوش و باریک، نه حمده خینگه مله ی پان ویور. . . نه وه ی له بیرمه لهو مالانه کچیک هه بوو ناوی (مه رال) بوو، قه تیش له وه به پیش ناوی نه وتوله کویی نه بیسترا بوو، به شکل نو مه راله ده چوره سهر براکهی وه ستا خه لیل.

یه کیکی دیکه که نویش له گه ره کی نیمه نشته جی بوو ناوی (مصطفی) بوو له بهر که له گه تی پینان ده گوت مصطفی دریز. نیستا کوریکي (محمد) ناوی له هه ولیر خاوه ن دوکانی که باب و گوشته: محمد هاورپی مندالی و گه مه و گه پی (توپانی و خواجه رویی و زرینگ زرینگ تاوه) م بوو.

چهنه سالیکی له مه و بهر، به تایه تی، به خوم و چهنه براده ریکمه وه چوینه دوکانه که ی تیر به زگ نان و که باب و تکه مان لا خوارد به ماستاو و چایه وه.

کابرایه کی دیکه ی عجه م که کوردیه که ی زور شر بوو باشرین وه ستای شیرنه مانی بوو. له شکل ی زلابیه ی نه مرکه

شیرناییه کی دروست ده کرد به لآم ماده کھی گهنم بوو لنجایی
 زلابیه ی پیوه نه بوو، ناومان له و شیرناییه نابوو (په نجه ره): باوهر
 ناکم شتی له وه خوشر له هیچ دهستیکی ره نگین بره خسی .
 کوپزکی هه بوو کوتومت خوئی بوو بچووک بوو بووه . ناوی
 هیچکامیکیانم نه ده زانی نه وه نه بی پیاره که (شه کر به نان) ی
 لی بوو بوه له قه ب چونکه ده گه را بو فروشتی بابته که ی به
 له هجی عجمانه ی خوئی دهنگی به رز ده کردو ده گوت:
 شه کر به نانه، شه کر به یاره، های شه کر های شه کر .
 له وشه ی شه کر دا دهنگی (ک) ه که ی کلور ده کرد وه که له
 کویدا له وشه ی وه (کی، کوئی) دا کلور ده کری .
 نه وه ستایه جل و به رگی شی عجمانه بوو، زووش گه رایه وه
 بو دیوی ئیران .

هیندیک له و په نابه رانه مانه وه له کوئی و له ناکامدا بوون به
 خاوه ن مال و مندا ل و که سابه ت .

به کیکیان تا ئیستاش به له قه بوه ناوی ده بردری و پی ده لئین
 (ناله عجم) که چی وه بزائم زمانی هیچ شیوه ی عجمه مایه تی
 پیوه دیار نه بوو . قه ی ناکا مامه نادر له پیاوان ده قهومی .

به حال دینه وه بیرم، تووته وانیک له کوپه وه چوو بو پی بازو ک
 و له ده می که تووتن ده بیته (که له بابیه) له گه ل فلاحیکی
 پی بازوکی (خله بلباس) ناو به دمه قال هاتسوو . به غافلگیر
 تهنگی پیاونکی باوکم ده رفینی و خله بلباسی پی کوشت و بو ی
 ده رچوو . نه و کابرایه خویشی تووته وان بوو له سه ر زوی باوکم و
 مامم، و ابزائم به کیکیش بوو له و په نابه رانه . نه و ده رچونه ی بو ی
 ده رچوو نه به که س گپراو نه هیچ سه روسوراغیکیشی له که س
 معلوم بوو، هه رنه بی من هیچی لی نازانم . بو نه و دمه
 کوژرانی مرو به سفتوسو و به دهنگ و سه دا بوو . له گپرانه وه ی
 ده ماو ده م ده زانم که خه به ری کوژرانی خله بلباس گه بیشته
 کوئی خه لقیکی به رحیساب له خزم و پیاوی سه ر به باه کم نه
 هه له داوان و به تاقمی پیوستی کاری دنیایی یه وه روین بو
 پی بازو ک، زوریش به تعقیبی نه و کابرایه له سوراغدا بوون
 به لآم بی سوود . و ابزائم ناوی کابرا هه مزه بوو . نه و پیاوه ی که
 تهنه گه که شی له عه ده دا بوو هه تا مرد خه فه تی لی ده خوارد

هه رچهنده عینیک نه ده هاته وه سه ر نه و چونکه کابرای تووته وان
 بی ناگای نه و له غه فله تی خه لقه که دا تهنه گه ی بردبوو، تومه ز
 نه و پیش گه یشتی باس و خواسی ده مه قالیه که بو ناو ناوایی خو ی
 گه بانه شوینی مه به ست و تهنه گه ی رفاند .

خله بلباس برا گچکه ی (بله بلباس) بوو . نه م مام برایمه زور
 زیا، به لآم ددانی نه که وتن .

سی کوپی له پاش به چی ما به کیان نه و مام عه زیزه بوو که له
 نالقه یه کی پیشووتر باسی نه خوش بووش و به شداری کردنم له
 به ره م هینانی تووته که ی نووسی .

له بابته تی (کوژران) چهنده رووداونیک دینه وه بهر یادی ته مهنی
 نه و پزگاره م که حه مده ی ره شی تیدا ده رده ست کرا و ماموستای
 نامه نووسیش په نجه ی بو دریز کرد، به لآم نه گه پرس نه کم
 ناتوانم به پی سه ری روودانیان له سه ریان بنوسم، له م باره شمدا
 دهنگم به که س راناگات چ زه ره ریش له پیش و پاش خستیان
 روو نادات .

رووداونیکیان که دهنگیکی گه وه ری دایه وه نه و بوو دوو شیخی
 تازه گه نجی بنه ماله ی تاله بانیمان، شیخ برهان و شیخ افضل که
 هه ردوویان برابوون، له دیوی بیتوین کوژران . راستیه که ی
 ناتوانم بلیم هو ی کوشتیان چی بوو هه رچهنده به لای خه لقه وه،
 به تایه تی تاله بانیه کان، ده بی معلوم بی منیش بیستومه باره ها
 باسی نه و واقیعه یه کراوه به لآم به داخه وه وه هام له بیر نه ماوه به
 نووسین بو سونگه ی مه سه له که بچم . هه رچونیک بی بلباس و
 نا کوئی تیدا تاوانبار کران مه سه له ش به ئیداره له لایه ن متصرفی
 هه ولیره وه هه لبرایه وه و به پی نرخی خوینی نه و دمه توله له
 سه ره ک عه شیرته کان ستاندر و درا به خوین ته ستینی نه و دوو
 برایه . دوو کوپی شیخ برهان، حسام الدین و شه رف،
 هه رچهنده به ته من له من گه وره تر بوون به تایه تی شیخ حسام
 الدین، به عینیک له سه ره تاکانی خویندنمدا بوونه وه به ها ورینی
 مه کته بم، له راستیشدا شیخ شرف زور زیره ک بوو به لآم خو ی و
 کاکی، شیخ حسام، زوو ده ستیان له خویندن هه لگرت .

کوشتاری دووه مه سه له ی کوژرانی فه تاحی توفیق نه فهندی
 مه لا ئیمام بوو . خه به ری هات که له ری سه فه ری به ره و

که رکوک له نریک دینی قهرناو یان شوینی وه کوو ئه و بوی له بوسه دانیشتون و به تفهنگ کوشتیان. فهتاح کورینکی شوخ بوو به ناسته نادگاریم به بیردیتسه وه، باوکیشی توفیق ئه فندی کاتبی محکمه بوو: وایزانم به ئه سل که رکوکین. کوزرانی فهتاح زوری قسه پیوه ده کرا کهس نازانی چندی راسته و چندی درو. به قناعه تی من چندیکی راست بی بایی ئه وه ناکا له مهسله پیوه بگه یه ندریته کوشتن.

سییم کوشتار له گه برکی خویمان و له مالی خرمیکمان رووی دا: پیاوینکی مامم خاوهن خیزان خهبری درایی که خیزانه کی دهستی له گه ل کورینکی گه رکه تیکه ل کردوه و ئا له وه ده مه دا به یه که وهن له مالی مه لا عیززت. بوختانه که درو به کی ره جالی بی ئه سل و ئه ساس بوو، به لام میرده دهستی دایه خه نجهر و چروه مالی مه لا عیززت که له وه ده مه دا خیزانه کی له گه ل فاته خانی خیزانی مه لا عیززت بوو عه بده ل بی شهریکی دیکه له ماله که نه بوو. کوردی گوته نی خونین به ری چاوی گرتبوو وهر گه پرایه ژنه کی و ونجر ونجر بی کرد به خه نجهران. دوا ی قه سایه که به خه نجهر وه ری وری گه پرایه وه لای مامم و گوئی قوربان کارینکی وه هام کردوه ته سلیمی حکومه تم بکه. . چهند سالان له به ندیخانه دا بوو، هه تا مرد په شیمانی پیوه دیار بوو چ خیریشی له خوی نهدیت. . بوختانکه ره کهش ئافره تینکی په نابهر، واته له دهر وه هاتبوه کوئی و له گه ل خیزانینکی خزمی خویمان ده ژیا. تی ناگم له چیه وه بوو ئه بوختانه بی ره حمه ی به و ئافره ته بی تاوانه وه کرد،. ده لئین هان درا. . به لام بو دهبی هان دان مرو به رننگاری به دکاری ئه وتو بکات سه د جاران له هان دانه که مه زنتری! به هه مه حال دلسوزی ئه و ئافره ته بو مندالانی خاوهن ئه و ماله ی لئی ده ژیا چ پیوه ندی نه بوو به کاری وه ها به دوه.

مه سه له ی (هان دان) که پاکانه ی بو ئه و ئافره ته کرد و هه تا دوا ی ده یان سال مرد، به ناسایی و بی سه رشکینی کردن ژیا. خه یالینکی مندالی و ساوایی سه بر: ئه م ئافره ته ی بوختانکه ر له گه ل ئه وه دا که له قه بی (که چه ل) ی پیوه بوو، وه ک دواتریش بوم روونتر بووه هه ر دوو چاوی به لغینکی له سه ر بوو وه ک تانه به کی

ته نکی شین، بو بهر چاوی مندالیم جوانترین میینه ی شاره که، با بلیم گه ره که خوی ده نواند. له و ته مه نه دا جاری ههستی فهرق کردن به می و نیر له لایه ن زایه نده وه له مندا نه رسکا بوو هه ر ئه وه ندمه ده زانی ئه مه پیاوه و ئه مهش ژنه. ئنجا ئه سه پیری کهس نه مینی بیته نمونه ی جوانی میینه کونه که چه لینکی تانه دار نه بی: ئه م ما ئه گه ر له به ژن و بالا بدوینت ئه شسه دو بیللا هه رچی رینکی و شلکی و شوخی بی پیوه ی دیار نه بوو، له وه هه ر بگه رنی که جل و بهرگی وه ها ناقولای له بهر ده کرد ئه گه ر به بهر ئینوسه وه بوا به بلای په تیاره بی دا ده برده وه. چاک بوو خوا ره حمی بی کردم ئه م زره به هه لده چاونه له گه لم فراژی نه بوو، زوو له سه هوه کم دهر چووم. تا ساله های دور و دریزیش شهرم ده کرد ئه م رازه م بدرکینم و بلیم فلانه عیفریت بووکی خه یالی ساوایم بوو. به لام دهبی دان به وه دا بهینم که ئه م خوولیا به ی شهیدا بوون [ئه گه ر ته عبیره که زیاده بی تیدا نه بی] بو باری پیچه وانه هه ر له ناست ئه م ئافره ته لیمی به دهر نه دا: زور جاران وه ها ده بوو دلیم شتینکی په سه ند ده کرد که له ده ست ها ورینه کم دایه گه لیک به ره ژیرتره له وه ی خوم هه یه تم، یان که له باینکم به قاره مان داده نا که له بهر زور که له بابان هه لده هات، هه ر جاره ش به هانه به کی خوته فرده رم ده دوزیه وه بو ئه وه ی ماوه به کی دور و دریز په نجه له سه هوه کم گیر بکه م و له زه تی لی وه رگرم. یه که م جاره ئه م رازه ده درکینم زوریش له گه ل خومدا لیک دانه وم کرووه بو دوزینه وه ی هو ی مه یلی وه ها ناله بار له ته مه نی ساوایی و مندالیمدا بی ئه وه ی بگم به هیه چ ئه نجامینک، له که سیشم نه پرسیه ئایا وه ک مه یلی ئه وتویی هه بوو بی، چونکه هه تا مه یله و ناکامل بووم شهرم ده کرد مندالی خوم به ناشکرا کردنی ئه و مه یلم له بهر چاوی برادره دزیو بکه م، دواتریش مه شغه له تی گه وره تر بو خوی دزیمه وه: پشکینسه وه ی شتی ئه وتویی پتر به لای کاری (زانای نه فس) دا ده چینه وه هه رچهند قسه لیوه کردنی له لایه ن هه رکه سیکه وه بی چ زهره ری تیدا نیسه بگه ره له وانیه سور دیشی هه بی به لکوو، خوا بر استان، وتوویر لیکدی بیسته وه گرنیه کی دهر وونی بکریته وه!!

بچمهوه بولای ئهوه دهست و پاوه ندانسهی له مندالیمدا یارمهتی دهری ماله که مان بوون له پیشهوه دهی ئهوه بلیم بهر لهو سالانهی دوانی عادهت نه بوو ئافرهتی یاریده به مانگانه و مزه قه رار داده خزمهت بکات. کوردی زاراوه یه کی ههیه دهلی (نان وزگ) که بریتیه له خواردن و له بهرکردن و ناوناهه خه رجیه کی سوک، ئه مه بوو مزه ی ئافره تیکی بکه وتایه مالی بیگانه. به لام وه نیسه هه مسوو جاران ئه و مالانه ی ئیشکهری ئافره تیان دهی وه کویه کدی بن له نه وازشت و به خشنده یی. راراوه یه کی دیکه ی کوردی ههیه لیره دا جی خوی ده کاته وه: ده لئین «فلانه کس سایه چه وه» بی دوودلی و بی گومان و بی خۆه لکیشان، مالی ئیمه له قه دیمه وه سایه چه ور بووه، چونکه هه م به به ریه وه هه بسوه ئه و خه لقه ی ده وری لی ده ده ن به گرد و کوئی یه وه خه ریک بن هه م حسابی حه. سقیلیشی له گه ل که سدا نه کردوه.

ئافره تیکم نه دیتوه هاتبته مالمان و مایته وه نه بوو یته خاوه ن جلك و بهرگی زور زه بدن ده ی با یی گیازی بووک بکات، وه یا پتر له وه ی پی ده لئین (له قه ده رحال) چه کو خشلی پیکه وه نه نابی وه یا ده سمایه ی که سابه تی له پریسکه دا نه بووی. راستیه که ی ئه گه ر هاتبایه مالیکی وه کوو مالی ئیمه مانگانه ی به و کومه له ئافره تانه بدابایه که هه میسه له گه لماندا ده ژیان ده بوو بکه وینه سوال و سه ده قه: ئیش زوری و بهر پرسیار بوونی گه لیک لایه نی به ئه رک و ناچار بوون به هه لگرتنی قورسای باری ناله باری کومه لایه تی وه های ده کرد که ماله که مان سه ره رای ئه وه ی هه میسه 4 - 5 ئافرتمان له مالدا هه بی، جگه له دایک و پوو و کیژ، ده بوو بۆنان کردن و ساوار کولانسدن و زور کاری دیکه ی ئه و تویش له لاهه ئافره تی دیکه ی یاریده ده ر بین و جی به جی بکه ن.

له لایه ن یاریده ده ری پیاوه وه، ئه م که سه ی ولاغی ده گپرا چ بۆ داره ئیان بی له شاخه وه و چ بۆ کاروانچیه تی بی مانگانه ی هه بسوو له گه ل جل و بهرگی سالانه، ئه وانسی دیکه مزه ی قه رار داده یان نه بسوو به لام هه میسه پۆشته بوون و خه رجیان، ناوناهه، ده درایی خوشیان مه ودا ی مامله ت و که سابه تیان له پیش ئاچوو غ بوو چونکه پیه وندی مان به ده شت و ده رو کرمانجه وه

رئی بو ده کردنه وه پتر له بابایه کی لاهه کی له سه له م و کرین و پی فرۆشتنه وه و ئه و جو ره مامله تانه سوو ده مند بین.

خولاسه ئه گه ر بۆ خو شمان لایه نی ئابوو ریمان له سه غله تی دا بووی یاریده ده ره کانمان هه میسه تیر و ته سه ل بوون، خو ئه گه ر ئیمه تیر باین ئه وان تیرتر ده بوون.

یاریده ده ریکه ی هه ره کۆنی به بیرم بته وه ناوی (مام ئاو ره حمان) بوو: مووی ماش ویرنج بوویوو، کورته بالای ئه سه ره ی مه یله و گرز عه سه بی بوو به لام هه تا بلی روح سووک بوو، که سیش له و عه سه یه ته ی زویر نه ده بوو. سی گو ی دریزی ده گپرا به دارکهری و کاروانچیه تی و سه ردانی ملککان و گوئزه ی ده غل و مینه وشتی دیکه ش. وه ک دینه وه بیرم، که جاری زویرش مندال بووم، ده لوو ته بیات بوو. جاریکیان یه ک له پیاوه کان مریشکیک سه رده بریت پووری گه وره م ده که وینه شو به له وه ی که به پی شرع مردار بوته وه. چه ندی ده که ن له قسه ی خوی لانا دا. ئه هلی مه ته بخ پیمان خه سار بوو مریشکی وه ها قه له و و ناسک فری بدری: کولاندیان و لیان نه خوارد، هه لیان گرت هه تا مام ئاو ره حمان له داران هاته وه. که نانیان له پیش دانا ران و سینگ و قالچه ی ته وای مریشکی به سه ره وه بوو. گو تپووی به خوی ئه و ماسه مه ووه کی تیدا به ئه ما وه لاهی هه زار مووی تیدا بی ده یخوم.

مام ئاو ره حمان نوژی نه ده کرد. جاریکیان مال له چناروک بوون، له کۆبه به ره ئیواره ده گه رایه وه، که گه یشته سه ر (کانی تو وه ره ش) و ولاغی به ردانه ئاو خواردنه وه پیمان گوت ئه گه ر نوژی عصر بکا دوو ئانه ی ده دن ئه ویش به مامله ته که رازی بوو خیرا ده ز نوژی شو وشت و نوژه که ی کرد که چی لی په شیمان بوونه وه و پاره که یان نه دایی ئه ویش پی گوتن، واتی ده گن فیلتان لی کردووم، ده نا به حقه ی قورئان ده مزانی لیم له فیلتان نه منیش نه فاتحه و نه ته حیاتم له و نوژه دا نه خوینده. رویشتیشتی له مالمان وه کوو خوی سهیر بوو:

سه یه یه کی هاوین یاعفتی خوشکه گه وره م ده بینی مام ئاو ره حمان لیفیکی هیزاری له سه ر خو ل راخستوه یه کیکی جانگیشی به خوی دا داوه، ئه ویش پی ده لی ده بوو جانگه که

رابعه‌ی و هیزاره‌که به خوت دا دهی، له‌وه‌وه وها تورا سونیدی خوارد که یه‌که ده‌قیقه‌ی دیکه له‌و ماله به‌سەر نه‌با. له‌وه به‌ولاره مام ناوهره‌حمانم نه‌دیته‌وه.

یه‌کیکی دیکه‌ی زور کون له‌و پیاوانه‌ی خزمه‌تی باوکمیان کردوه (صالحی مام علاو) بوو. ئەم مرۆبه‌وه‌ها دلسوزو وه‌فاکار و به‌ئەدەب و لێزان بوو له‌ خزم خزمتر حساب ده‌کرا. له‌ حکومه‌ت وه‌زیفه‌ی (مباشری محکمه‌ی هه‌بوو، ئەوسا باوکیشم قازی بوو ئیتر صالح شه‌وو و ژور هه‌ر له‌ خزمه‌تی دا بوو. له‌گه‌ل لیهاتووی دا خویندە‌واریش بوو، یه‌کیکیش بوو له‌و حیکایه‌ت زانانه‌ی دەم و ئارداوێزیا ن به‌تام بوو له‌وه‌وه شه‌وانی زستان دوا‌ی به‌سەر چوونی ده‌می دیوه‌خانه ورس‌بوونی دانیشتنی دووه‌می خزمه‌ نزیکه‌کانی وه‌کوو مام و مه‌لا عیززه‌ت لای باوکم که هه‌میشه به‌ شیویه‌کی شیرن و به‌ ته‌مام، چ له‌لایه‌ن قسه‌ی خوش و نوکته‌و سوچه‌ته‌وه بی و چ له‌لایه‌ن شه‌وجه‌وه بی، رادبویرا، صالح راده‌سایه حیکایه‌ت خوانی هه‌تا باوکم ده‌چوه‌وه خو.

ناوانه‌وه صالح هه‌ستی راده‌گرت بزانی باوکم خه‌وی لی که‌وتوه‌وه یان جارێ به‌خه‌به‌ره، ئنجا ته‌گه‌ر به‌ده‌نگ نه‌هاتبا‌یه ئه‌ویش ده‌چوه‌ سه‌ر باری نووستن، واش ده‌بزو باوکم ده‌یگوت: ئی سالی [زور جار بی ده‌گوت سالی له‌ جیاتی صالح] دینی ره‌ش چی کردوه‌وه؟ ئیتر ئه‌ویش ده‌که‌وته‌وه سه‌ر حیکایه‌ت خوانیه‌که‌ی. گه‌لیک شه‌وان دانیشته‌که‌ی دووه‌می ئەو کۆمه‌له‌ی لای باوکم ده‌مانه‌وه به‌ خویندنه‌وه‌ی داستانه‌کانی ئەسکه‌نده‌ر نامه و ئەمیر ئەرسه‌لان به‌سه‌ر ده‌برا. وه‌ها ده‌بوو که گه‌یشتمه‌ ته‌مه‌نی گوێ‌گرتن له‌ حیکایه‌تی به‌ سه‌روبه‌ر شه‌و لای باوکم ده‌خه‌وتم. له‌ بیرمه‌ جارێکیان صالح سه‌رگورشته‌یه‌کی خوشی ده‌گێرایه‌وه سی قاره‌مانی تیدا بوون یه‌کیان ده‌ریابەر، ئەوی دیکه‌یان نه‌ستیره‌شناس، ناوی سینه‌میانم له‌ بیرنه‌ماوه. صالح گوئی، ده‌ریابەر موویکی خۆی خسته‌ ناو به‌حه‌ره‌که‌و به‌حه‌ره‌که‌و به‌حری وشک کرد. باوکم به‌ده‌نگ هات و گوئی ده‌ک زارخوش سالی، درۆ وه‌ها نه‌بی به‌ که‌لک نایه‌. صالح به‌پینک بی ده‌نگ بوو تومه‌ز به‌ ئەسپایی له‌به‌ر خویه‌وه

پیکه‌نینه‌ی ده‌هاتی شه‌رمیشی ده‌کرد ناشکرای بکات. له‌ خویندنه‌وه‌ی داستانه‌کانی فارسی مام سه‌ریشک بوو: وه‌ها به‌ گه‌رم وگه‌ری و به‌ شاره‌زایی و به‌ بی نه‌بزی رووداو ده‌نگی خۆی ده‌بزاوت رۆحی به‌به‌ر داستانه‌کان ده‌هینا. گه‌لیک جار که ده‌گه‌یشته‌ بیه‌ شیعریک به‌ ئاهه‌نگ ده‌بخویندنه‌وه شه‌وقیکی ده‌خسته‌ ئەو دانیشته‌ و داستانه‌گوئی گرتنه‌وه‌وه خه‌لقه‌که شه‌و و ژۆزی له‌ بیر ده‌چوه‌وه. یه‌کیک له‌و بیه‌ شیعره‌ فارسیانه‌ی که له‌و ساوه‌ نه‌قش به‌ستووی زه‌ینم بووه ئەمه‌یه:

ای همچو گل سرخ شکفته رویت
وی همچو گل بنفشه آید بویت
ما همچو گل زرد دعا گوی توایم
تا همچو گل سفید گردد مویت

ئە‌ی ئەو که‌سه‌ی وه‌ک گوئی سوور رووت پشکووتوه‌وه
وه‌ی ئەو که‌سه‌ی وه‌ک گوئی بنه‌وشه‌ بینت دیت
ئیمه‌ وه‌کوو گوئی زه‌رد دوعاگوئی توین
تا مووه‌کانت وه‌کوو گوئی سپیان لی دیت

مام دوا‌ی مه‌رگی خیزانی، فاته‌مه‌خان، له‌ 1939 سه‌ری به‌سه‌ر ئەو داستانه‌دا نه‌گرت.

صالح جارێ لای باوکم بوو ژنی هینا. له‌وه به‌ولاره ناوانه‌وه له‌ مالی ئیمه‌ ده‌نووست و ناو ناوه‌ش دوا‌ی به‌سه‌ر چوونی کژی دیوه‌خانه ده‌چوه‌وه ماله‌که‌ی خۆی، سه‌بە‌ینایش له‌گه‌ل به‌خه‌به‌ر هاتنی ئەه‌لی مال ئەو ده‌گه‌یشته‌وه لاما ن.

له‌و دابه‌ی که‌ پیاوه‌کانی دیکه‌ش لی فیر بووبون ئەوه بوو که له‌ دیوی مالی جۆره‌ک راهه‌ستان راده‌وه‌ستا هه‌ر له‌وه‌ه‌شایه‌وه: هه‌رگیز رووه‌و باوکم نه‌ده‌بسوو، له‌ په‌نا سووچی دیوارێکی ئەو شوینه‌ی باوکمی لی داده‌نیشت صالح وه‌ها راده‌وه‌ستا که لاشانیککی له‌ باوکمه‌وه دیار بی هه‌تا مه‌علوم بی حازریشه و نادیاریشه. ته‌گه‌ر راهه‌ستانه‌که‌ی دریزی خایاندبا‌یه بی ئەوه‌ی باوکم داوا‌ی ئیشیککی لی بکات یه‌کیکی دیکه‌ی له‌

پیاوه‌کان له‌و جیگایه‌ی خوی راده‌گرت به‌و نوسوله که خوی دای‌نابوو تاکوو ده‌چوو جفاره‌یه‌کی ده‌کیشاو ناوینکی ده‌خوارده‌وه بایی جفاره‌کیشانه‌کش داده‌نیششت بو‌ه‌سانه‌وه.

صالح له پیش خزمه‌تی دا بو‌ئو سه‌رده‌مه بی‌مانه‌ند بوو: له ده‌می قه‌له‌بالغ بوونی مه‌جلیسی باوکم، به‌دریزایی کات سه‌رپه‌رشتی پینداویتی مه‌جلیسه‌که‌ی ده‌کرد، هه‌ر خویشی سه‌روبه‌ری چایه لی‌نان و سه‌ماوه‌ر گونستنه‌وه و چایه تی‌کردن و تاقم رینگ خستنه‌که‌ی ده‌کردو که ده‌ستروپاوه‌ندی میوانه‌کانی باوکیشم له رۆزانی سه‌ردانی هه‌ویزی و غه‌فورییان له باوکم به‌کۆمه‌ل له‌گه‌ل ناغاکانیان ده‌هاتن صالح مه‌جلیسی ته‌وانیشی گه‌رم راده‌هینساو جفاره و چایه و ناگری زستانان و به‌فراوی هاوینانی بو‌سازده‌دان و وه‌ک په‌روانه له‌عه‌یب برینی خزمه‌تی ئه‌و خه‌لقه‌ ده‌کوشا و ده‌جوشا. هه‌ر له‌بیرمه چون به‌مندالی هه‌زم ده‌کرد شه‌وان ئه‌و قه‌له‌بالغیه‌ی رومان لی‌ بنین چونکه له‌شه‌ودا پف له‌سه‌ماوه‌ر کردن گه‌شه‌دارتر بوو: صالح له‌و پف له‌سه‌ماوه‌رکردنه و هه‌ا شاره‌زا و ده‌سه‌لاتدار بوو بوو که به‌ده‌ستی راستی قوری‌ه‌ی له‌سه‌ر سه‌ماوه‌ر هه‌لده‌گرت و په‌نجه‌وه له‌په‌ی چه‌په‌ی ده‌کرده بازنه به‌ده‌وری زارکی سه‌ماوه‌ره‌وه و له‌قولایی سیه‌کانیه‌وه ئه‌و پفه به‌هیزی له‌ده‌روونی پر ناگری ئاته‌شخانه‌که ده‌کرد یه‌ک لوله‌بلنسه و هه‌زاران پریشک و گه‌رده‌لوولیک له‌خۆله‌میشی پۆله‌ئاگره‌کان به‌بن و نیوان کونه‌کانی په‌نجه‌ره‌ه‌نگی ژیر ئاته‌شخانه‌که‌دا به‌قرج وه‌وژر ئه‌و ده‌ورووبه‌ره‌ی داده‌گرت یه‌ک دیمه‌نی و هه‌ا جوان و ره‌نگینی به‌به‌ر چاودا تی‌ده‌په‌راند که وا به‌دل چاوه‌چاوی ئه‌و ده‌مه‌ده‌بووم جاریکی دیکه‌ش ناگری ئاته‌شخانه‌کزیته‌وه و خۆله‌میشی لی‌بنیشی و صالح پفیکی پیندا بکاته‌وه. . . بی‌گومان و بی‌مه‌به‌ست ده‌لیم هه‌رگیز نه‌مدیت کس به‌قه‌ده‌ر صالح به‌ده‌وری سه‌ماوه‌ره‌وه شیرن بی. گه‌بانندی سه‌ماوه‌ره‌که‌ش له‌ماله‌وه بو‌دیوه‌خانه‌خوی له‌خوی دا کاریکی ته‌ستم بوو: که چایه پی‌ده‌گیششت و ناوی سه‌ماوه‌ر ده‌که‌وته‌وه کول صالح به‌ده‌ستی راستی قوری‌یه‌کی عه‌جه‌می گه‌وره‌ی دیوه‌خانه‌یی پر له‌چایه هه‌لده‌گرت و ده‌بوو په‌نجه‌ش له‌قولی راستی سه‌ماوه‌ره‌که‌گیر بکات و ده‌ستی چه‌په‌شی قولی چه‌په‌

بگریت و ئه‌و قوریه و سه‌ماوه‌ره‌ی پر له‌چایه و ئاو به‌قورسای خویانه‌وه به‌رز کاته‌وه تا له‌که‌مه‌ری تی هه‌لده‌کشیت و به‌پینلکه‌ی قادرماندا سه‌رکه‌ویت و پینچه‌ده‌وره له‌بانیکی 70 - 80 مه‌تری بکات و به‌خیرایی و هه‌نگاوی له‌سه‌ر یه‌ک و رینگ، به‌سه‌لامه‌تی، باره‌که‌ی بگه‌یه‌نیه‌ مه‌جلیسی پیاوان. پی‌که‌مایه‌تی بوو، ئه‌و قوریه‌قورسه به‌یه‌کیکی دیکه هه‌لگریت. سه‌ماوه‌ره‌که‌ مابوو له‌مالمان و هاته‌به‌غداش له‌گه‌لمان، هه‌تا دوو-سی مانگه‌ پینشی ئه‌م نووسینه [1985/7/28] له‌هیچه‌و بی‌سه‌به‌ب دۆراندمان: من له‌سه‌فهدا بووم، نه‌جیه‌ی خوشکم به‌عه‌ده‌تی خوی له‌کۆنی له‌مالی کاک مه‌جیدی ئاموزام بوو، موحه‌مه‌دی کورم وه‌ته‌نگ دیت له‌وه‌موو ته‌سبایی شه‌ر و بی‌که‌لکه‌ی له‌ژوره‌کان و له‌سه‌ربانان و له‌سه‌ر قادرمان که‌له‌که‌یان کردوووه هه‌ره‌وه‌زی لی‌کردن و هه‌مووی راگوینستن بو‌به‌رده‌گه‌ی ماله‌وه تا ئوتومویلی (امانة العاصمه) که‌لی نووسراوه (اعتن بنظافة مدینتک) هات و کۆمه‌له‌شه‌ری بارکرد. که‌من گه‌رامه‌وه به‌غدا ماله‌که‌مان پاک کرابوووه، له‌وه‌ینه‌ش خه‌به‌ر گه‌یشته‌کۆنی که‌وا خه‌ریکی مال پاک کردنه‌ون له‌به‌غدا ئیتر به‌هه‌له‌داوان نه‌جیه‌ی خوشکم ته‌له‌فۆنی بو‌کردم ئاگادار به‌له‌وه‌ی ئه‌و سه‌ماوه‌ره‌به‌نرخه و میژوویی یه‌له‌گه‌ل شه‌ره‌فری نه‌دری.

به‌لام به‌داخه‌وه کار له‌کار ترازو بوو سه‌ماوه‌ر بو‌زبلخانه‌ی (مدینة السلام) راپینچه‌ک درابوو. له‌فه‌قه‌ره‌ی سه‌ماوه‌ران ته‌مه‌دووم جاره‌ده‌چینه‌خه‌ساری: سه‌ماوه‌ریکی دیکه‌ی زه‌ردی، ماه‌ناوه‌نجی له‌مالمان هه‌بوو به‌ئه‌سل له‌حاجی به‌کراغاه‌به‌میراتی کچیکی که‌وتیوه لای ئیمه. و هه‌ا رۆیشتبوو که‌ته‌مه‌یه‌که‌م سه‌ماوه‌ره‌هاتوته‌کۆنی.

دیسان به‌داخه‌وه ئه‌ویش به‌جۆریکی که‌نازانم چۆناوچۆنی بوو فۆتا و ون بوو.

مام‌عه‌لاوی باوکی صالح که‌رکوکوی بوو له‌کۆنی نیشه‌جی بوو، دوو کۆری دیکه‌شی هه‌بوون، محمد و رفعت به‌زۆری ژایانیان له‌ده‌وری مه‌حکه‌مه‌به‌عه‌رزوحال نووسین برده‌سه‌ر و پیه‌وی ده‌ژیان. صالح لامان بوو تاکوو باوکم له‌قازیته‌ی بوو.

نه‌ساش صالح داوای کردواز وه‌زیفه‌ی موباشیری بهینی، باوکم لئی نه‌سه‌لماند و له‌سه‌ر وه‌زیفه‌کی خوی هیشته‌وه به‌لام پیوه‌ندی پیمان‌وه هه‌رگیز نه‌چچرا، دواتریش که من گه‌وره بووم براده‌ریکی نزیکم بوو هه‌تا بشلئی خوشم ده‌ویست و لئی نه‌مین بووم: پۆژنیک له پۆژان پرووی نه‌دا بایی سه‌ری ده‌زری دلم گه‌ردی لی‌بگری. هاوینان له چنارۆک سه‌ردانی ده‌کردین بایی نه‌وی بتوانی ئیجازه‌ی بۆ وه‌ربگری له مه‌حکه‌مه. داخم ناچی دوو‌چاری نه‌ساعی سیل بوو و لئی بزگار نه‌بوو. داوای خوی مال و مندالی چورنه‌وه بۆ که‌رکۆوک، کۆره‌گه‌وره‌ی ناوی عزیزه‌ددین بوو، رینک نه‌که‌وته‌وه داوای رۆیشتیان بۆ که‌رکۆوک بی‌بینمه‌وه.

له‌گه‌ل صالح کۆره‌ پووریکی خوی، حه‌مه‌ده‌مین، خزمه‌تی باو‌کمی ده‌کرد. نه‌ختنیک گۆنسی‌گران بوو ناواناوه له وه‌لام دان‌وه ده‌وه‌خرا له‌به‌ر نه‌بیستن، نه‌ویش له سنووری ده‌سه‌لاتی خوی هه‌موو ئا‌کاره‌کانی صالحی پیوه‌ دیار بوو. نه‌میان زۆر به‌ جیحلی مرد.

عومهری پوور به‌گی له مندالییه‌وه، به‌ر له‌وه‌ی منیش هه‌بم، به‌ هۆی دایکییه‌وه که دانیشتیوی گه‌ره‌کمان و له‌ مالی (با‌خه‌جیح) ناموزای باو‌کم ده‌ژیا، پیوه‌ندی به‌ مالی ئیمه‌و مالی مامه‌وه هه‌بوو به‌که‌م دیمه‌نی که به‌بیرمدا دیته‌وه نه‌وه‌یه که مامزی بۆ کاک مقتدر به‌خێو ده‌کرد و به‌زۆری له‌گه‌ل نه‌ودا بوو. مامزه‌که وه‌ها رسکا بوو، له عومهر به‌ولاوه، که‌س نه‌ی‌ده‌وێرا لئی نزیک بینه‌وه، به‌لام وه‌کوو تووله به‌دوا عومهر ده‌که‌ورت و لئی جودا نه‌ده‌بووه. نه‌گه‌ر عومهر بۆ کارنیک به‌لایه‌کدا پرووی با مامزه‌کی به‌ پەتیکی نه‌ستوور له له‌وجه‌داری گه‌وره‌ یان له‌ سینگێ مه‌حکه‌م ده‌به‌سته‌وه ده‌نا که‌س نه‌ی‌ده‌وێرا سه‌ر ده‌رینی له‌ ترسی نه‌و دوو قۆچه‌ تیزه‌ و شان و ملی وه‌ک گاجووتی. زۆر جاران که‌تینی ده‌دایه‌ خوی له‌وجه‌داری به‌دوا خوی‌دا راده‌کیشا و وه‌ک گامیش ده‌ی‌مرقاند.

کاک مقتدر به‌زۆری که بانگی عومهری ده‌کرد به‌ عاده‌تی قسه‌ نه‌سته‌قه‌ شه‌قو په‌قه‌کانی خوی ده‌ی‌گوت: عومهریلان برای گوجیلان داکێ پشیلان.

پووربه‌گی، دایکی عومهر، له کوردستانی تورکیاوه له‌گه‌ل میرده‌که‌ی (هدایت) ناو‌که‌وتیوه کۆی: ئافره‌تیکی کورتیله‌ی خروپه‌ر بوو. له‌هه‌جی له‌ ئاخواتندا شینوه‌یه‌کی سه‌ربه‌خۆی هه‌بوو له‌ هیج له‌هه‌جیه‌کی کوردی‌ی بیستراوی نه‌ده‌کرد. سه‌ره‌تای قسانی له‌ جیاتی (ده‌لیم) به‌ (ئه‌بیم) ده‌ستی پێ‌ده‌کرد وه‌کوو ئاخپوه‌ری خوشناوه‌تی. به‌ ئاوریشمی ده‌گوت ئارمووش.

شه‌ونیکان دز پاریز بۆ نه‌و ماله‌ ده‌با که پوور به‌گی لی‌بوو. کۆر هاوین و خه‌لق له‌سه‌ر بانان بوون، پووربه‌گی لئی به‌خه‌به‌ر دیت و ده‌نگی ده‌دات دزه‌ش هه‌لدی. دواتر گۆنم لی‌بوو حیکایه‌تی بۆ خه‌لقه‌که‌ ده‌گیرایه‌وه و باسی دزه‌کی ده‌کرد ده‌ی‌گوت: ئه‌ی‌رۆ، ئی ده‌زله‌ بوو. ئیمه‌ی مندال ته‌وسا نه‌مانده‌زانی (ئی ده‌زله‌ بوو) واتای چیه‌ پیمان وه‌ها بوو نه‌ویش شینوه‌ مه‌ته‌له‌ له‌وانه‌ی زمانی پێ‌تاقی ده‌کرینه‌وه وه‌کوو (ئه‌وه‌به‌ره‌ شه‌ری لووس رایه‌خه‌) یان قسه‌ی بی‌ واتای وه‌کوو (فَسْتَبْتُكَ كَيْفَ تَمْسُوها) ی ناو‌فه‌قییان یان له‌گه‌پی شه‌وانه‌ که‌ ده‌گوترا (گه‌نمه‌ نه‌ دوو دوو بونجه‌ دوو دوو دوو) نه‌و (دوو دوو) هه‌ش وه‌ها ده‌رده‌بزا وه‌ک که له‌ کاتی دان رۆکردن مریشکی پێ‌ بانگه‌ ده‌کری.

پووربه‌گی زۆر حیکایه‌تی کورتیله‌ی بۆ ده‌کردین چ، سه‌رگورشته‌ بایه‌ و چ باسی ژبان و سه‌فه‌ری خوی و میرده‌که‌ی و عومهر بایه‌ له‌ ماردین و خه‌رپۆت و نه‌و شوینانه‌وه به‌ مووسل و هه‌ولێردا بۆ کۆی. که‌ گه‌یشتمه‌ ته‌مه‌نیک سه‌ره‌ده‌ری له‌ جوغرافیا بکه‌م پیم و ابوو پووربه‌گی که‌ ده‌لی (له‌ شه‌تی مراد په‌رینه‌وه) سه‌هوو له‌ ناوی (فرات) ده‌کات که‌چی (مراد) خوی به‌راستی که‌رتیکی فراته‌. له‌و حیکایه‌ته‌ کورتیلانه‌ی بۆی ده‌کردین نه‌وه‌نده‌م له‌ بیرماوه‌ که‌ که‌له‌باب و میروو له‌سه‌ر په‌نیر به‌ شه‌ر دین و که‌له‌باب ده‌ندووک له‌ چاوی میروو ده‌دات و زه‌ده‌ی ده‌کات، شه‌ر ده‌به‌نه‌ لای کونده‌بو، میروو شکاته‌که‌ ده‌کات و ده‌لی: کوندی له‌سه‌ر سندی، نه‌ویش ده‌لی: جیگه‌مه‌مه. میروو ده‌لی: شرعان ده‌پرسی؟ کوند ده‌لی: پشه‌مه‌مه. میروو ده‌لی: مالم ماشت. پێی ده‌لته‌وه‌ خاوینیت کرد. میروو ده‌لی: سه‌لکه‌ په‌نیره‌کم دیته‌وه. ده‌لی: مالداریت کرد. میروو ده‌لی: له‌ بن

تلیانه یه کم دانا. ده لئی: تاقه تیت کر. له وه به ولاره چی دیکه م
به بیر نهماوه و نازانم که له باب و میروو چوناو چونی له و شرعه
بوونه وه.

ده یانگیزایه وه که عومر تازه له بهر خویندنی مه کتبه داندره
بوو، شهوی موتالای ده سه کانی ده کردو دریزه ی ده دایی،
دایکی به له هجه ی خوی پی ده گوت: روله حومه ره خه ته کی
ویرا بینه و یه کی ویرا بینه و چرایه که وه کوژینه دایک له خه یالی
نهوتی چراکه بوو به خه سار نه چی، چاکیشی بوو چو بوو چونکه
عومر له وانه نه بوو به خویندنه وه دابین بی. مه خلوقی کی
بزوزی ناراحت بوو هر چند له دوو خاله وه زور بی عیب
بوو: هه تا بلئی ده سخاوین بوو، قهت به دزیه وه ده نکه تریه کی
نه خستوته زاریه وه.

هه تا بلئی له شه مروگونی دا بوو، له رووی له خوگه وره تران
هه له نه ده گه پرایه وه.

که تنیکی کرد. . . . هه لات بو پژه ره، دووسی سالان له
سندولان لای شیخ حسن و شیخ حوسین مایه وه. دوی نهوی
که تنه که ی لی به سه ره چو هاته وه، عومر به شیوه ی پژه ره
ده شاخاوت، نه وه له هجه یه له گه لیدا ژیا تا مردن به لام ورده
ورده یه کیش به لای ناخاوتنی کویه دا ده هاته وه. پور به گی
بریساری دا ژن بوو کوری بهینی: کچیکی روو سووری، هه تا
بلئی به حه یا و بی ده نگ و بی سرکه و کورکه ی بو هینا.
شه ویکیان دوری نوژی عیسا کومه له ژنیکی گه ره کی خومان و
له شکریکیش له مندالی شو ناوه، میان له گه لدا، چووین و له
گه ره کی قه لانه وه بوو کمان گونسته وه بو عومر. ئیستاش نازانم
وه ها ریک کهوت یان کنی وه های ریک یه خست هه رکه بووک پی
له ده ره وهی ماله وهی ناو که و ته نیوان ثافره تانی گه ره که ی خومان
نه وه هموو منداله به چه پله ریزان تیان هه لکرد، نه مجا چون
تی هه لکردنیک (هه تللینجان هه تللینجان، زاوا که چه ل بووک
باینجان. . .) یه ک بین و یه ک نهوا هم چه پله کوسانه و دور
قه لیشیه ی به خیر هینانی بووک به رده وام بوو هه تا بوو کمان
به ستایه ماله کاوله که ی میرده نا موباره که که ی. ده سا نه شو ده مه
و نه به هیج وه ختیک و نه ئیستاکه ش زانیم مانای چی:

هه تللینجان! نه رنی ئیوه که ستهان ده یزانی؟

داستانی عومر کوتایی بو نیسه، له کورتی ده ی برمه وه و
ده لیم: عومر مرزیه کی ده سخاوتی، تنه بلئی، دروزنی، به وه فا
و مرده ی ولآغه به رزه بوو. له نمونسه ی شهیدا بوونی بو
سواری ولآغه به رزه له نیو چه ندین نموننه دا نه مه یان بو خوینه ر
ده گپرمه وه: جاریکیان، سه ره تای هارین بوو مام عومری نارده
پینازوک بولای مام سلیمانی وه کیلی خوی که هه ندیک ده غلی
بوو بفروشی و پاره که ی بو بنیری به عومه ردا. کوری گونگه ران
کاکه عومر به کسه ر چوره لای کونخا محمدی کونخای
پینازوک و سه لامی مامی پی راگه یانده و گوتبوی کاکم
(مه به ستی ماممه) منی ناردوه بولای تو ته سپه بوزه ی بو
بنیری، سه فهری پژه ره ی هاتوته پیش له خزمهت کاکیدا و
زوریش به په له یه شه گه ر شه مرزیه کی ولآغ نه گه یه نمنی به جی
ده مینی.

کونخا محمدیش پیانکی به ری و جی و نه وسا خاوه ن
نه سپ و مایی نایاب بوو، گوتبوی عومر، ده بوو بو جاری
وه ها نه منیش به پیانو بخویننه وه و لیم بگپرنه وه نه ماما نه وه نه سپه
بوزه و حه ز ده که ی بی توینه . . . عومر له ویه به سواری یه کسه ر
هاته وه بوو کونی و له هه مووی به غار شه سپه که ی هینا له ده شتی
(شه وگپن) هاتو چو به شه سپه که ده کات و به ناو کیله قه برانیدا تاو
ده دات، کیلیک بهینی هه ردوو ده ستانی شهق کردبوو. که
گه ییشته وه به ره ده رگه ی مالی مام شه سپ له خویندا سوور
بوو بوو. مام به ریکه وت شه سپه که و عومری دیت به ره له وه ی له
ده رگه ی ده ره وه به ژوور کهوتی، زانی کاکه عومر فه تحیکی
کردوه نه بهیشت بیته ژووره وه هه ره له به ره ده رگه لئی پرسی چی
رووی داوه شه ویش به راشکاوی له شه نباری درویان لا
گولمیک قسه ی لووس و لیک هه لپرشت و گوتی: چوممه لای
سلیمان هه ره خویشی تی نه گه یاندم شه منیش ده مزانی پاره ت
لزوممه چوممه لای کویخا محمد و وه زعم تی گه یانده گوتی له و
ده مه دا چ پاره م نیسه که وه هاش په ک له سه ر پاره کهوتی شه سپه
بوزه قوربانی کاکه شیخ بی (مه به ست مام شیخ نووره ددینه) با
بی فروشی، منیش له سه ر ته کلیفی خوی بوم هینای.

سیر نه‌ویه، سده کتنی نه‌وتویی ده‌کرد و له‌به‌ر چاوان نه‌ده‌کوت: راستیه‌که‌ی به‌دل دلسوز و جانفیدا بوو بو مالی نیمه و مالی مامم... دواتر بوو به پوخته‌چی له نیوان کویه و رانیه، مانگی و لاغیکی سه‌کوت ده‌کرد، هنده‌ی و لاغ به پاره‌ی پوربه‌گی کری ئیفلاسی پی‌کرد - ناوانه مندالیکی ده‌فروشت. هتا مردن نه‌بچه‌سانده‌وه نه‌حه‌سایه‌وه.

یه‌کیک له‌و چیه‌ره پاک و خوشه‌ویستانه‌ی که له‌گه‌ل یادکردنه‌وی کزوم له جهرگه‌وه دیت بو خووی و مهرگی ناکامی، حه‌مه‌دی نه‌جیم ناغای غه‌فوری بوو، که‌وا بی نه‌وه‌ی (خوانه‌خواسته) ناوی خزمه‌تکاری لی‌بی به جان و دل خزمه‌تی باوکم و مه‌جلیسی باوکم ده‌کرد. له ماله‌وه وه‌کورو کورپی باوکم حساب ده‌کرا چ ته‌قیه و په‌رده له به‌بندا نه‌ما بوو، نه‌ویش به جوریک چالاک بوو له جی‌به‌جی کردنی هرچی پینوستی خزمه‌تی دیوه‌خانه‌و میوان بی ده‌تگوت خوراکی گیانی خووی جی‌به‌جی ده‌کات. به‌ر له‌و کوریکی حاجی ته‌های جیرانمان، که ناوی نه‌حمده‌ بووه و من به‌بیرمدا نایه‌ت و په‌نگه پینش نه‌وه‌ی من پی له‌م دنیا‌یه بنیم نه‌و مال‌اوی لی‌کردی، نه‌ویش بو باوکم له‌خو بووردوو بووه به جوریک که چه‌ندیکی باسی ده‌هات باوکم خه‌فه‌تیکی نونی بو ده‌خوارد. حه‌مه‌دی نه‌جیم ناغا زور به‌شلکی و حجیلی جوانه‌مه‌رگ بوو. هر له هه‌وه‌له‌وه په‌نگی زه‌ردباوی نه‌ساغیه‌کی نادباری له روودا ناشکرا بوو به‌لام که من ده‌مدیت به‌و جلکه شیکه خاوینه‌ی له‌به‌ری ده‌کرد و به‌و په‌وتی قه‌شه‌نگی جحیلانه‌ی و به‌و هه‌موو نه‌زاکه‌ت و نه‌جابه‌ته‌ی که به خزمه‌تی باوکه‌وه خه‌ریک ده‌بوو نمونه‌ی مرویه‌کی فریشته‌ناکار بوو. سده هه‌زار په‌حمه‌ت له گیانی پاکی.

له ناوتویی قساندا ده‌مه‌وی به خوینه‌ر رابگه‌ی‌نم، نه‌و که‌سه‌ی بوی ریک بکه‌وی به هزی پینوندی هه‌مه‌چه‌شنه‌ی به خه‌لقه‌وه ژبانیکی به‌سه‌ر و سه‌دا وه‌اتوبات و په‌نگاو په‌نگ و

تیکه‌ولیکه و بینه‌ویه راببوسیری له زور رووه‌وه جویری به‌سه‌ربردن و مامله‌ت کردنی له‌گه‌ل بوونه‌وه‌ردا جودا ده‌بی له که‌سیکی به باریکه ریگه‌ی گوزه‌رانی خیزانییه‌وه له چارچیوه‌ی فه‌رمانی ده‌ستووره کورته به‌رو ته‌نگه‌به‌ر و ته‌سک پینوی (له ماله‌وه بو بازار و له‌ویوه بو مزگه‌وت و له مزگه‌وته‌وه بو بازار و ماله‌وه) مه‌یدانی کومه‌لایه‌تی تیپ‌رینی: مروی عاده‌تی که باوکی ده‌مری خیرا له دابه‌ش کردنی میراته‌که‌ی ده‌بینه‌وه و داریک به نیوان خووی و براکه‌ی‌دا ده‌هینی و قوزاغی دووره پاریزی به ده‌وری خوویه ده‌ته‌نی و ده‌بینه‌ خاوه‌ن چاکه و خراپه‌ی خووی تا نه‌وه‌ی نه‌گه‌ر هیلکه‌ی مریشکی جیرانی به هه‌له بکه‌ویته ماله‌که‌ی‌وه له حسابدا به‌ده‌ر ده‌داته‌وه، هیلکه مریشکی نه‌ویش که که‌وته ژیر مریشکی جیرانییه‌وه که‌لین ده‌که‌ویته لیکدانه‌وه‌یه‌وه. من هه‌رچه‌ند له‌وه‌ته‌ی هوشم به سه‌ختی و زه‌حمه‌تی گوزه‌ران شکاوه حه‌زم کردوو خاوه‌ن کیسه و خه‌رمان و مشتاغی خویم بم، هه‌میشه نه‌سیری وه‌زعینک بووم که ملک‌ی میراتم له حاجی مه‌لا نه‌سه‌دی باوکی باپیره‌وه به شه‌راکه‌تی هه‌موو جه‌لیزادان له ده‌ست و پینم ئالاه، هه‌ر وه‌هاش باوکم نه‌و زه‌حمه‌تییه‌ی هه‌لگرتوو. له ملک بگه‌ری و باده‌وه سه‌ر وه‌زعی مزگه‌وت و فه‌قی و فه‌رمانی به‌ربار بوونی نه‌رکی نه‌و شته‌ی به زاراوه پینی ده‌لین (براگه‌وره‌ی!!).. لزوم نابینم به‌دووا خورد کردنه‌وی نه‌و هه‌موو لایه‌نانه‌ی که مو‌عاده‌له نادرست و له‌نگه‌ر به‌زیوه‌که‌ی (نه‌رکی زور و داهاتی‌که‌م) به مل بنه‌ماله‌یه‌کی وه‌کورو مالی مه‌لای گه‌وره‌ی‌دا ده‌هینی بو نه‌وه‌ی له خوینه‌ری پروون بکه‌مه‌وه که باری وه‌ها ناله‌بار له ناوجفزی که‌سب و گوزه‌رانیکیدا که سنووری پشکی خاوه‌نه‌که‌ی له ملک و مالدا تیکه‌ل به حیساینک بووه چ سه‌روبه‌ری دیارنه‌بی، گرفت و به‌ره‌ئست و دوشمنایه‌تی جیرانی به‌هینزو خاوه‌ن عه‌شیره‌ت و چه‌کی زور و به نفوز له حکومه‌تیش به دریزایی روزگار بینه‌ قاقه‌ی حه‌سانه‌وه و هه‌ناسه هه‌لینانی خووشی لی‌گرتی:

إذا قمت من باغ عشرت بمعندی - احمد شوقی

له زالمينك هه لده ستمه وه، له ده سدرين كهرينك هه لده نه نگووم
 ئا لهو باره دا كه دوشمنايه تي كردن له سه سا لانه ي داهاتيك
 كه به شي مه سه رهي نيم مانگت نه كا ناچار بيت شه وانه پاسي
 ماله كه ت به هينده تفهنگه و به هينده زه لامي پاس كردوي
 نه خه وتوو بكه يت . . . ئا لهو گونگه ره مزره دا ده سته يه ك له زن و
 پياو كه زاراهوي بي ئينساف ناوي خزمه تكاريان لي ده ني بۆت
 جانفیدا بن و له ناگزووري نه سه مينه وه و نه ركي قورست بو
 هه لگرن و به خه شت نه گرن به زه ليل گيري سه رت بي
 دانه وينن بو هيچ دلخواز، يان پيداويستي خو يان، به لكو له
 خوشي و ترشي رازي بن به وي هه ميشه دواي تيربوني ميوان و
 هم و نهو ده ست بو پاروو درين بكه ن، تو بلني مرويه كي يه ك
 توكال ويزداني هه بي و هه ستي مه ردايه تي له خوي دا شك
 بيات به چ چاويك سه يري شهو له خو بووردوانه بكات؟ نه مانه
 (ده ست و بي و خزمه تكار) يان گرتي بربرهي خانه واده ن؟ من
 ههروهك ده مديت ماله كه مان له سه رده مي باوكمه وه درينه ي
 ده كيشا بو گه ليك مالي ده ر و جيران و كه س و ناسياو تا شه وي
 نيوه رزه كيان ديتم مه تبه خچي سينده، مندال به دووره يه وه قاب

به پ و پاروو له زارن، له وانه شي ته نها يه كيكيان مندالي مالي
 خومان بوو، ههروه هاش خزمايه تي نه سه بي و جه ليزاده يم به
 درينايي هه موو روژگارم له خزمانه وه په ريوه ته وه بو ده يان و پتر له
 ده يان زن و پياوي دلسوزي بي عه يبي بي ته ماعي خو له
 بير كردوو كه وا گه ليك به ولاي خزمايه تيه وه مه يداني يه ك دلي و
 يه ك هينواي و يه ك به رزه وه ندييان برسيه له گه لماندا كه سيكي
 ژياني ساده ي يه ك رينگه ي يه ك ناههنگي بي لك و پوپ و بي
 به گه و ريشه ي بلاو رابونيري، به عاده ت، عه ياره يه كي ته سك

پيوي كه م قوولاي به كارديني له هه لسه نگاندي چاكه و خراپه و
 به واي و ناره واي ي ديارده كو مه لايه تيه كان، ئنجا ده شي به و
 په ري راشكاويه وه بريار بدا دزي په يدا بوني پيوه ندي نيوان
 خهلق كه گه وه و چووكه ي و خواروژ ووري تيدا بي، كه چي
 ناگاي له خوي نيه له ده مي داخوازي به رزه وه نندا رازيه نازي

كادري حيزبي و پوليسي سه رجادان و معاووني پوليس و
 قائممقم و حاكم و كوئخاي گه ره ك و ده يان كه سي ديكه رابگرتي
 هه تا ده تواني دوكانيك ي بچووكي نازانم چوناوچوني بكاته وه و
 دوو سزيه ي نهوت و سي ته له فزيوني تيدا بفروشي . . . ئاخو شه
 كه سه ده بي چ بلني ته گه ره له نزيكه وه بي ني بابايه كي خو م
 ئاسايي كه نه ئاغاو نه زوردار و نه ملكداري گه وه بووم له
 موراجه عه ي لادني يه كي مه يله و بيگانه به خو م، بايي قازانجي
 شه دوو سزيه ي و شه سي ته له فزيونم به نه ركه وه به قورباني شه
 موراجه عه يه كردوه؟ من ناليم خهلق هه مووي يه ك ئاكار و يه ك
 به ووشته: من شه ونده ده ليم، نايي وه ها به سه هوودا چووين كه
 له سه ري زمانه وه هه موو پيوه نديه كي كو مه لايه تي تاوانبار بكه ين
 هه ر چونكه له گه ل پيوه ندي قه ناعه تمان يان فه لسه فه مان يان
 به رنامه ي حيزيمان ريك ناكه وي، ئنجا پاشدانيش به پيوه ندي ي
 وه ها له نگر به زيو ي چه وتوچوئير رازي بين كه وا له چاو پيوه نديه
 كو نه كان ده بي بلين سه د به حمه ت له كفن دزي پيشوو!! بويه به
 من كه ديم يادي شه مرويه له خو بووردوانه ده كه مه وه و
 سه سه ره تيان بو هه لده كيشم سو زيك ده ميزيو ي چ فه رقي نه بي
 له گه ل شه هه سته ي كه نه ديتن و نه بيستي خوشكيكم له ماوه ي
 چوارده سالدا زامدارم ده كات.

ئافره تيكي له وانه ي زور پيش چوونه مه كته يم به مالي ئيمه و
 مالي مام ئوگري گرتبو ناوي زينه بي شه ده لار بوو. شه ئافره ته
 كه من گه يشتمه ته مه نيك ده ركي شتان بكم ده تگوت له
 هيسوني دل فه راحي و بي غه مي و (دنيا گمه ربيع و موت
 مامش) خولقا بوو. هه ر مه جلسيكي ئافره تان شه زينه به ي لي بايه
 په ستي و موني پيوه نه ده ما. له مالي ئيمه شووي كرد به پياويكي
 خومان كه له په لي خزمايه تي داده ندرا. زور به داخه وه، به سه ر
 يه كم منداليدا جوانه مه رگ بوو، هه ر له مالي ئيمه . . . دكتور
 صلاح [سووريه يي] زور دوستي باوكم بوو چي له تواناي بوو بو
 رزگار كردني شه ئافره ته به خه رجي دا، ته نانه ت، به ده ستي
 خوي، به عه مليه تي جراحي، منداله كه ي به مردووي بوواند

کهچی بی سوود بوو. ئەگەر بَلیم له و ماوه بهدا که ژان زوری
ی کرد تا ئەو دەمە ی دلی راوهستا، دکتور صلاح به شکلی دايم
ه سەراسۆی بوو راستیه کی بی فیلم گۆتوو. ئەگەر له مالی
خوی بایه هەرگیز ئەو هەموو پیوه خەریک بوونی به خۆیه وه
مەدەیت. . له بیرمه ئافرهتان وه کوو پوره هەنگه نی ئالابوون و
که مردیش چۆن شینیکیان بو گێرا.

لژوم نابینم چی دیکه به سەربه خۆی باسی تاك تاکی ئەو
کۆمه له ژن و پیاوه. بکەم: چەندی بە دەم گەشتی ژیا نەوه
هەلکەوت داخوازی لی کردم به بی پیوست بو تاك تاکیان
دەچمە وه.

دیمە نیکی ناپەسەندی ئەو دەمانە ی که جاری نەگەیشتبوو
تەمەنی خویندن، دواتریش بو ماوه یه کی به مەودا بە رده وام بوو
مەشقە لی ئاگری خەرمانان بوو که له زور شەوانی هاویندا
دەشتی کۆبە ی دە کرده چراخان:

دووشمنایه تیه کۆزینه که ی نیوان خەوێزی و غەفووریان له و
سالانە دا مەلا خەوێزاغای خەسە ناغای غەفووری و جەلالاغای
حاجی ئەسە داغای خەوێزی بوخۆی تەرخان و خەریک
کردبوو. بو منی مندال کاری بە دی نادیارای خراپە ی یە کدی
کردنیان له وانه نەبوون هەستیان بی بکەم: ئەوه ی سەرنجی
چارای نیوه بیناشی راده کیشا (ئاگریازی) یه که ی خەرمان
سووتاندنی شەوگار بوو که وا جگه له بلیسه سووره گە شه
دوو که لاویه کانی، هەرچی ئادگاری دێندە یی و بی رەحمی و بی
هوشیش هەیه پیوه ی دیار بوو. هەموو شەویک به و کاره
نافرە جایه یانە وه زەرە ریکی قورسیان له خویان و پتریش، له و
سەپانه هەناسە ساردانە دەدا که رەنجی کۆزیکه که سەبە تی
سەر له بەریان دە چوو ههچە چونکه سەپان له سەرە تای دروینە وه
خۆی و گۆزە رانی له قەبە ل ئەو دە غەله دە کات و ههچ

داها تیکه دیکه شک نابات به تەمە ی بیت تا خەرمان
هەلده گیرین و کیشە ی کایه که شی تەواو دە بیت که وا به زوری
هەتا مانگی ئەیلوول دە خایینی، له وه به و لاوه سەپانه که دە که و نته
په له کوتکه ی که سەبە تیکه دیکه، رەنگه دە ستیشی نە که و ی. وه ک
له بیرمه ئەو دووشمنایه تیه ی نیوان خەوێزاغا و جەلالاغا تە شه نه ی
نە کرد بو هەردوو بنە ماله که، به لککوو تەنها ئەو دوو که له شیرە ی له
یە کدی گیف دە کرده وه: هەرچی جەمیلاغای سەرۆکی
خەوێزیان و براگە وه ی جەلالاغا بوو نە تە بیاتی له هەرا و
بگەر بە رده بوو نە وه زعی تاییه تی خویشی که قائم مقام بوو لی
دە سە لماند خەریکی شەرە گەرە کتی بی، کاکه زیاد ی حە ماغاش
له تە مە نیکدا نە بوو رابستە کاری وه ها به دئاکار دواتریش که
چە پ و راستی خۆی ناسی رینگە ی ئەوتوی نە گرتە بەر
به پێچە وانە وه به لای بزوتنە وه ی کوردایه تی و نیشتمانیدا بوو
هەتا بوو به یه کیکه ناودار له کوردایه تی و له ناشتی خوازی
[چە ند جار نامە ی بو هاتوو له سەرۆکی بزوتنە وه ی
ناشتی خوازی جیهانی، نامە کان من دە مخویندە وه بوو. .]

لە مەش بترازی کاکه زیاد خواری جەمیلاغا بوو، مەلا
ئەحمە داغای سەمیلاغاش که ئامۆزای حە ماغا بوو هەز زاوی
جەمیلاغا بوو: له وه وه دە ماری ئەو پیوه ندییه کاری دە کرده سەر

رەفتاری هەر دوو لایان بە رانبەر به یه کتر. به ره ی مالی
سَلیمان اغاش [که غەفووری بوون] به براگە وه یی مەلا
ئەحمە داغای سَلیمان اغا پتر ئاغای سەر بەر مال بوون تا ئەوه ی
وه کوو دوون کیشوت له گە ل (ئاشی با، یان ئاشی ئاگر) شەرە
شە پلته بکەن. سەرت نەیه شینم جووته که له شیر ی سەر و پۆنه
به خوینی پەر و بال فش هە ل مە او له و ناوه دا دوو ئاکتەری
سەر شانۆی ئەو ئاگریازییه بوون به خویان و دە ستیوا وه ندی
خویانە وه. راستیه که ی ناتوانم لیرە دا وه لأمی پرسیاریک بدە مە وه
له خۆمی بکەم و بَلیم: له وه مە نە دا که جەمیلاغا جاری
قائم مقام بوو بۆچی بی تەرە فانه راوه ستا؟ نە یاریده ی برای خۆی دا

نه بهر هه‌لستی شی لی کرد؟ توومهز کاری دنیا که ئاده می بوونه وهره هه‌ره چالاک و ووریایو ژیر و بهسه هوودا چوریه تی هه‌موو جارانی به بارینکدا ناخولیتسه وه که موعاده له ی (2 + 2 = 4) رای ده‌نوینی... له بیرمه، دوا ی چه‌ندین کژی خه‌رمانانی ئه وه شه‌ره دندووکیسه، شه‌وینکیان هیشتا نوینی عیسا نه‌بوو بو له‌په‌ر

ئاسمانی لای خوارووی کۆیی وه‌کوو خوین سوور هه‌لگه‌را: که راست بوونه وه بو سه‌برکردنی چۆنایه تی و چه‌ندایه تی هۆی ئه وه ئاگر له ئاسمان گه‌رانه دیتمان بلنسه ی ئاگری خه‌رمان زمانه ده‌کیشی به جورینک مرۆ له دووره وه ترسی لی ده‌کرده وه. له دوورایی کیلومه‌ترینک مه‌ودا له مالی ئیمه وه خه‌رمانیکی هه‌ره‌گه‌وره ی/مه‌لا چه‌وینزاغا که هه‌موو داها تی زه‌ویه‌کانی نزیکن کۆیه ی لی کوکرا بووه ئاگر دراوه. ئه وه شه‌وه بو ماوه یه‌کی دریز شه‌وقی ئاگره که هه‌موو ولاتی روناک کردبوو ته‌نانه ت چاو ده‌یدیت که به‌ری شیخ بزینیا یه‌نیش پی گه‌شاهه‌ته وه!! ریزه چیای هه‌یه‌سه‌ولتان و باواجی هه‌ر پی ده‌ویست قوتایی لی بیت و ده‌وری ده‌سه‌کانی لی بکاته وه چونکه چه‌وجه به‌چرانه بوو.

به راستی، مالیان ئاوابی، ئه وه شه‌وه جووته قاره‌مانی کۆیی

ولاتیان لی روون کردبووینه وه به‌لام که خه‌رمان دامرکایه وه تاریکایی داها ته وه چونکه ئه‌وسا زۆری مابوو کۆیی کاره‌بای لی په‌یدا بی. زۆر به سه‌یری، ئه‌نجام وه‌هابوو هه‌ر دوو ئاغا هه‌ریه‌که‌یان له رووداوینک پینه‌کی زه‌ده بیت و بشه‌لیت: هه‌ر ده‌تگوت برای جمرانه بوون که ویکرا نه‌ساغ ده‌بن و دوو چاری هه‌مان نه‌خۆشی ده‌بن. خوا بیانه‌خشیته و خه‌رمانیان من بیه‌خشن له گه‌یرانه وه ی به‌سه‌ر ها تی وه‌هاتال، به‌لام له شیرن کردنه وه ی ئه وه تالایی یه‌ده‌ئیم، سه‌پاس بو خوا، شوینی ئه وه خه‌رمانه ئیستا که به‌ر ئاوه‌دان ی شار که‌وتووه و خانووی رینک وینکی لی دروست کراوه.

تی‌بینی: له ئالقه‌یه‌کی پینشووتر ناوی که‌سینک ها تبوو که له کۆیی مه‌شوور بوو به (مچه ژنانی). من له بیرکردنه وه مه‌دا وه‌هام ها ته وه به‌ریاد که له سلیمانی به (مچه‌ی چه‌به تۆزی) ناوی رۆیشتوو که چی دواتر با شتر یادم کرده وه و بوم روون بووه که ناوه‌کی له سلیمانی (مچه‌ی چه‌بی) بووه له وه‌شدا پرسم به‌که‌س نه‌کردووه شاللا دوو چاری هه‌له‌یه‌کی تازه‌بابه‌ت نه‌بووینم.